



EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 12.9.2023
COM(2023) 529 final

2023/0322 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om internprissättning

{SWD(2023) 308-309}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Detta förslag är en del av det paket som kallas *regelverk för inkomstbeskattning för företag i Europa* eller *Befit*. Utöver förslaget om internprissättning som integrerar viktiga principer för internprissättning i EU-lagstiftningen i syfte att presentera vissa gemensamma strategier för medlemsstaterna, innefattar paketet ett andra separat förslag som fastställer gemensamma regler för beräkning av skattebasen för stora företagskoncerner i EU.

Internprissättning avser prissättning av transaktioner mellan närstående företag (dvs. medlemmar i samma multinationella företag) som omfattar överföring av varor eller tjänster. En betydande andel av världshandeln består av internationella överföringar av varor och tjänster, kapital och immateriella tillgångar (t.ex. immateriella rättigheter) inom ett multinationellt företag. Dessa överföringar kallas för *koncerninterna transaktioner*.

Koncerninterna transaktioner styrs inte nödvändigtvis av marknadskrafterna, utan kan i stor utsträckning påverkas av koncernens gemensamma intressen som helhet. Eftersom skatteberäkningar i regel baseras på redovisningen på enhetsnivå kommer priser och andra villkor för koncerninterna transaktioner att påverka de berörda enheternas inkomster och/eller utgifter i samband med dessa transaktioner och följaktligen även den vinst varje koncernenhet redovisar för skatteändamål. Ett högre pris ökar säljarens inkomst och minskar köparens inkomst. Ett lägre pris minskar säljarens inkomst och ökar köparens inkomst. Internpriset påverkar därför skattebasen såväl i säljarens som i köparens land vid en gränsöverskridande transaktion.

Därför är det viktigt att fastställa ett lämpligt pris, ett *internpris*, för koncerninterna överföringar. *Internprissättning* är den allmänna termen för prissättning av transaktioner mellan närstående parter.

Enligt de rådande internationella standarderna, som har tagits fram av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD)¹, måste gränsöverskridande transaktioner mellan närstående parter i en multinationell koncern prissättas på samma grunder som transaktioner mellan tredje parter under jämförbara omständigheter. Detta kallas armlängdsprincipen och avspeglas i artikel 9 (*Närstående företag*) i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet².

I artikel 9 fastställs dock inga detaljerade regler för internprissättning. OECD har under en längre tid utarbetat riktlinjer för internprissättning³ som innehåller vägledning vad gäller betydelsen och tillämpningen av armlängdsprincipen. Dessa riktlinjer har utarbetats som ett icke-bindande instrument för att stödja multinationella företag och skattemyndigheter när det gäller att hitta lösningar i internprissättningsfrågor för att minimera konflikter och begränsa tvister. OECD:s riktlinjer för internprissättning offentliggjordes första gången 1995 och uppdateras regelbundet.

¹ Se OECD:s webbplats: <https://www.oecd.org/>

² OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet (<https://www.oecd.org/ctp/treaties/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-20745419.htm>).

³ OECD: riktlinjer för internprissättning (<https://www.oecd.org/tax/transfer-pricing/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-20769717.htm>).

Om armlängdsprincipen inte har införlivats i nationell lagstiftning anses inte artikel 9 i OECD:s modellavtal kunna utgöra ett nationellt system för internprissättning. I själva verket står det allmänt klart att artikel 9 inte är "direkt verkställbar" när det gäller inhemsk tillämpning. Jurisdiktioner har dock i regel inhemsk lagstiftning som säkerställer viss harmonisering av grundläggande principer, i enlighet med armlängdsprincipen, även om tillämpningen inte är identisk runt om i världen. Jurisdiktionerna kan dessutom ha egna administrativa riktlinjer och/eller förordningar för att bättre förklara de nationella bestämmelserna och ge vägledning om tolkningen av dem.

Grunden till detta förslag är att nästan alla medlemsstater också är medlemmar i OECD⁴ och därför har åtagit sig att följa OECD:s principer och rekommendationer. Trots att majoriteten av medlemsstaterna har gjort detta politiska åtagande skiljer sig dock statusen och rollen för OECD:s riktlinjer för internprissättning för närvarande från medlemsstat till medlemsstat. Dessutom är reglerna för internprissättning för närvarande inte harmoniserade på unionsnivå genom lagstiftningsakter, även om alla medlemsstater har nationell lagstiftning som föreskriver en gemensam strategi för de grundläggande principerna. Detta är alltså ännu inte helt anpassat. Det faktum att varje medlemsstat har stort utrymme för skönsässig bedömning när det gäller att tolka och tillämpa OECD:s riktlinjer för internprissättning ger upphov till komplexitet och ojämlika villkor för företagen.

Till exempel uppvisar medlemsstaternas nationella lagstiftning skillnader i definitionen av "närstående företag" och i synnerhet i fråga om begreppet "kontroll", vilket normalt är en förutsättning för att tillämpa internprissättning. Vissa medlemsstater tillämpar ett tröskelvärde på 25 % medan andra tillämpar ett tröskelvärde på 50 % när det gäller aktieinnehav för att avgöra om kontrollkriteriet är uppfyllt. Det leder till brist på förutsägbarhet i skattefrågor för företag, höga efterlevnadskostnader samt frekventa och tidskrävande rättstvister som bland annat leder till betydande rättsliga avgifter och skapar hinder för gränsöverskridande verksamhet och stora risker för dubbel och/eller överbeskattning.

Risken för dubbelbeskattning och överbeskattning för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet leder till brist på förutsägbarhet i skattefrågor på grund av eventuella skattetvister⁵ mellan skattemyndigheter i olika medlemsstater i fall där de intar olika ståndpunkter om behandlingen av en viss transaktion inom sina respektive bolagsskattesystem. I en ständigt mer globaliserad och konkurrensutsatt världsekonomi finns det ett ökat behov av större förutsägbarhet i skattefrågor på den inre marknaden. För att öka förutsägbarheten i skattefrågor försöker vissa företag därför erhålla förhandsbesked i skattefrågor från en skattemyndighet avseende behandlingen av vissa transaktioner. Om förhandsbeskedet i skattefrågor är ensidigt kan dock andra berörda medlemsstater fortfarande invända mot den överenskomna behandlingen av sådana transaktioner. Därför finns det en verklig risk för skattetvister och eventuell dubbel- eller överbeskattning även om företagen erhåller ett ensidigt förhandsbesked i skattefrågor.

De komplicerade reglerna för internprissättning och deras olika genomförande i medlemsstaternas nationella lagstiftning ger upphov till ett antal andra problem:

⁴ Malta, Cypern, Bulgarien och Rumänien är inte medlemmar i OECD.

⁵ Ett stort företag har också påpekat att skattetvister har ökat i samband med internprissättning inom EU och avskaffandet av källskatt.

- **Flytta vinster och undkomma skatt**⁶: internpriser kan lätt manipuleras för att flytta vinster och användas i samband med aggressiv skatteplanering.
- **Rättstvister**⁷ **och dubbelbeskattning**⁸: eftersom internprissättning är mer subjektiv än andra områden för direkt och indirekt beskattning kan tvister lätt uppstå, då skattemyndigheterna inte alltid har ett gemensamt intresse och en gemensam tolkning. För att undvika dubbelbeskattning bör en välgrundad primär justering (uppåt) som görs av en skatteförvaltning helst följas av en korresponderande justering (nedåt) av den andra. Detta innebär att den andra skatteförvaltningen måste minska sin skattebas i enlighet med detta, vilket med största sannolikhet är ett alternativ som en skatteförvaltning helst skulle undvika.
- **Höga efterlevnadskostnader**: dubbelbeskattning är redan en betydande kostnad för företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Dessutom är de skattemässiga efterlevnadskostnaderna i samband med internprissättning betydande⁹. Dessa kostnader är en följd av företagets skyldighet att fastställa vilka priser som kan betraktas som armlängdsmässiga priser, genomföra studier och sammanställa och underhålla/uppdatera tillhörande dokumentation.

Dessa skattehinder för företag hindrar den inre marknaden från att fungera väl och hämmar utsikterna att uppnå dess potential i form av effektivitetsvinster. Till följd av detta försämrats konkurrensen på den inre marknaden.

⁶ I början av BEPS-projektet 2013 uppskattade OECD, samtidigt som de erkände begränsningarna vad gäller metoder och uppgifter, att omfattningen av de globala inkomstförlusterna från bolagsskatt till följd av BEPS-praxis skulle kunna uppgå till mellan 100 och 240 miljarder US-dollar per år (se <https://www.oecd.org/tax/beps-project-explanatory-statement-9789264263437-en.htm>). Manipulering av internprissättning identifierades som en BEPS-praxis (urholkning av skattebasen och överföring av vinster). Åtgärderna 8–10 i BEPS-projektet syftade särskilt till att förbättra vägledningen om armlängdsprincipen för att säkerställa att det är den ekonomiska verkligheten som styr resultaten, snarare än det som står på papperet. I detta avseende syftar slutrapporten för åtgärderna 8–10 till att anpassa resultaten av internprissättning till den multinationella koncernens värdeskapande.

⁷ OECD:s officiella statistik visar att i slutet av 2021 hade antalet pågående ömsesidiga överenskommelser som aktiverats för att lösa dubbelbeskattningsproblem till följd av ärenden om internprissättning ökat med 33 % jämfört med 2016 (förteckningen över förfaranden för ömsesidiga överenskommelser i slutet av 2021 omfattar 6 000 jämfört med 4 500 pågående fall av ömsesidiga överenskommelser i slutet av 2016). OECD:s statistik över ömsesidiga överenskommelser finns på: <https://www.oecd.org/tax/dispute/mutual-agreement-procedure-statistics-2021-inventory-trends.htm#tpcases>. EU:s officiella statistik över ömsesidiga överenskommelser enligt skiljemannakonventionen visar på en ökning av antalet tvister om internprissättning mellan medlemsstaterna med 17 % jämfört med föregående år (i slutet av 2020 omfattar förteckningen över ömsesidiga överenskommelser 2 213, medan den totala inventeringen av ömsesidiga överenskommelser för medlemsstaterna i slutet av 2019 uppgick till 1 889). Statistiken över ömsesidiga överenskommelser finns på: https://taxation-customs.ec.europa.eu/taxation-1/statistics-epas-and-maps-eu_en.

⁸ Enligt en undersökning om internprissättning som offentliggjorts av Ernst & Young (finns tillgänglig på http://www.ey.com/global/content.nsf/International/2007-2008_Transfer_Pricing_Global_Survey) är sambandet med dubbelbeskattning ett av skälen till att företag anser att internprissättning är en prioriterad skattefråga. Enligt undersökningen (intervjuer med 850 multinationella företag i 24 länder (varav 11 EU-länder)) har företagen rapporterat att 42 % av justeringarna har gett upphov till permanent dubbelbeskattning. Detta beror främst på att företag i allmänhet inte hänskjuter ärenden till ömsesidig överenskommelse, eftersom de anser att förfarandena är för långdragna och kostsamma.

⁹ Enligt den undersökning om bolagsskatt som genomfördes av Europeiska kommissionen 2001 (Beskattning på den inre marknaden, SEC(2001) 582 final) spenderar medelstora multinationella företag årligen cirka 1–2 miljoner EUR på att följa reglerna för internprissättning. Stora multinationella företag har efterlevnadskostnader i samband med internprissättning på cirka 4–5,5 miljoner EUR per år.

Detta förslag syftar till att förenkla skattereglerna genom att öka förutsägbarheten i skattefrågor för företag i EU och därigenom minska risken för rättstvister och dubbelbeskattning och motsvarande efterlevnadskostnader, och därmed förbättra konkurrensen och effektiviteten på den inre marknaden. Ett tydligt resultat av både de riktade och de offentliga samråden var företagens önskan om förutsägbarhet i skattefrågor och, mer allmänt, rättssäkerhet. Förutsägbarhet i skattefrågor har alltid varit en högt prioriterad fråga för företagen, som ofta lyfts fram som ett viktigare problem än skattesatsen. Detta har blivit en allt viktigare fråga på grund av det stora antalet långtgående reformer av den internationella bolagsbeskattningen under de senaste åren.

Målet uppnås genom att 1) införa armlängdsprincipen i EU-lagstiftningen, 2) harmonisera de viktigaste reglerna för internprissättning, 3) förtydliga rollen och statusen för OECD:s riktlinjer för internprissättning, och 4) skapa möjlighet att inom unionen fastställa gemensamma bindande regler för specifika frågor som rör internprissättning inom ramen för OECD:s riktlinjer för internprissättning.

Förslaget skulle leda till en gradvis utveckling av gemensamma och konsekventa strategier bland medlemsstaternas skattemyndigheter när det gäller tolkningen och tillämpningen av reglerna för internprissättning genom att införliva armlängdsprincipen i unionsrätten och klargöra rollen och statusen för OECD:s riktlinjer för internprissättning. Möjligheten att fastställa gemensamma bindande regler för medlemsstaterna vad gäller specifika transaktioner inom ramen för OECD:s riktlinjer för internprissättning bör dessutom förbättra företagens motståndskraft i unionen, minska snedvridningar och bidra till lika villkor på den inre marknaden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Detta förslag till direktiv är helt förenligt med befintlig EU-politik på området för direkt beskattning. Det är en uppföljning av kommissionens och unionens insatser som en del av den skattepolitiska agendan för att skapa en robust, effektiv och rättvis skatteram som ger solida intäkter och främjar tillväxt i enlighet med 2021 års meddelande om företagsbeskattning för 2000-talet¹⁰. Detta politiska initiativ är i linje med insatserna för att ge företagen skattemässig förutsägbarhet och lika villkor, samtidigt som nationella regeringar får tillgång till rättvisa och stabila bolagsskatteintäkter.

Under 2016 antogs direktivet mot skatteflykt (Atad)¹¹ för att säkerställa ett samordnat genomförande i medlemsstaterna av viktiga åtgärder mot skatteflykt som har sitt ursprung i det interna BEPS-projektet och för att fastställa ett antal specifika och allmänna regler mot skatteflykt. Det ändrades 2017 för att inkludera ytterligare regler mot skatteflykt avseende bristande överensstämmelse mellan skattesystemen¹².

¹⁰ Meddelandet om företagsbeskattning för 2000-talet finns på: https://taxation-customs.ec.europa.eu/communication-business-taxation-21st-century_en.

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknads funktion (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex%3A32016L1164>).

¹² Rådets direktiv (EU) 2017/952 av den 29 maj 2017 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A32017L0952>).

Parallellt med detta har direktivet om administrativt samarbete (DAC)¹³, setts över och utvidgats vid flera tillfällen sedan det antogs 2011 för att möjliggöra ett omfattande och snabbt utbyte av skatterelaterad information mellan skattemyndigheter i hela unionen för att stödja genomförandet av medlemsstaternas skattelagar.

Framför allt är DAC3¹⁴ och DAC6¹⁵ av särskild betydelse för detta förslag på grund av kopplingen till internprissättning. I enlighet med DAC3 utbyter bland annat nationella behöriga myndigheter automatiskt information om så kallade förhandsbesked om prissättning¹⁶. DAC6 reglerar det automatiska utbytet av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang som har rapporterats av förmedlare eller av det berörda skattesubjektet. De rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemangen identifieras på grundval av ett antal ”kännetecken”, som inbegriper olika indikatorer på en potentiell risk för skatteflykt. Kännetecken E avser arrangemang som är relevanta för internprissättning.

Förslaget är också förenligt med de tidigare resultaten från det gemensamma forumet för internprissättning i EU¹⁷, som är en expertgrupp som inrättades av kommissionen 2002 för att lägga fram förslag på pragmatiska icke-lagstiftningslösningar på praktiska problem i samband med internprissättning inom unionen. Forumet arbetade inom ramen för OECD:s riktlinjer för internprissättning och verkade på grundval av samförstånd. Med utgångspunkt i forumets arbete tog kommissionen initiativ till en uppsättning samordnade åtgärder, både riktlinjer och rekommendationer, som sedan godkändes av rådet. En av dessa är uppförandekoden för dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen¹⁸, som i stort sett följs av medlemsstaterna. Forumets mandat löpte ut i mars 2019 och förnyades inte.

Skiljemannakonventionen¹⁹ kompletterar också förslaget. Genom konventionen inrättas ett förfarande för att lösa tvister där dubbelbeskattning uppstår mellan företag i olika medlemsstater till följd av en uppjustering av vinsten för ett företag i en medlemsstat. Även om de flesta bilaterala dubbelbeskattningsavtal innehåller en bestämmelse om en korresponderande nedjustering av vinsten i det berörda närstående företaget, medför de i

¹³ Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/ALL/?uri=CELEX%3A32011L0016>).

¹⁴ Rådets direktiv (EU) 2015/2376 av den 8 december 2015 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/ALL/?uri=CELEX%3A32015L2376>).

¹⁵ Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=celex%3A32018L0822>).

¹⁶ Ett förhandsbesked om prissättning avser alla avtal, meddelanden eller andra instrument eller åtgärder med liknande effekter som i förväg fastställer en lämplig uppsättning kriterier för hur internpriset för gränsöverskridande transaktioner mellan närstående företag ska fastställas eller vinsten allokteras till ett fast driftsställe.

¹⁷ Se det gemensamma forumet för internprissättning i EU här: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

¹⁸ Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 27 juni 2006 om en uppförandekod om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen (EU TPD), 2006/C 176/1, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42006X0728\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42006X0728(01)).

¹⁹ Konventionen om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (90/463/EEG).

allmänhet inte någon bindande skyldighet för de avtalsslutande staterna att undanröja dubbelbeskattning. I skiljemannakonventionen föreskrivs att dubbelbeskattning ska undanröjas genom överenskommelse mellan de avtalsslutande staterna, vid behov med hänvisning till ett yttrande från ett oberoende rådgivande organ. Skiljemannakonventionen förbättrar därmed villkoren för gränsöverskridande verksamhet på den inre marknaden.

Utöver skiljemannakonventionen kan skattesubjekten förlita sig på de nya regler för skattetvistlösning som gäller sedan den 1 juli 2019. De fastställs i rådets direktiv om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen²⁰ och innebär en betydande förbättring när det gäller att lösa skattetvister, eftersom de säkerställer att företag och medborgare snabbare och effektivare kan lösa tvister som rör tolkningen och tillämpningen av skatteavtal. De nya reglerna omfattar också frågor som rör dubbelbeskattning som uppstår när två eller flera länder hävdar rätten att beskatta samma inkomst eller vinst för ett företag eller en person. Detta kan till exempel inträffa på grund av bristande överensstämmelse mellan nationella regler eller olika tolkningar av reglerna för internprissättning i ett bilateralt skatteavtal.

Slutligen åtog sig kommissionen i juli 2020 att tillsammans med intresserade medlemsstater utveckla en EU-ram för samarbete för efterlevnad, vanligen kallad Etaca (*European Trust and Cooperation Approach*)²¹. Syftet är att tillhandahålla en tydlig och EU-omfattande ram för en förebyggande dialog mellan skattemyndigheter och skattesubjekt för att stimulera en förebyggande dialog som leder till att skattemyndigheterna gör en riskbedömning på hög nivå av den politik för internprissättning som antagits av stora multinationella företag. Till följd av detta får företagen stöd i sin internationalisering för att undvika dubbelbeskattning och minska de skattemässiga efterlevnadskostnaderna. En pilotfas av programmet avslutades i mars 2023 och kommissionens avdelningar håller för närvarande på att utvärdera om och hur programmet bör integreras på lång sikt.

Slutligen fortsätter kommissionen att stödja genomförandet av agendan för rättvis och enkel beskattning, som ovannämnda direktiv, genom sitt instrument för tekniskt stöd²² och andra unionsprogram.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta förslag till direktiv ligger i linje med kommissionens strategi för beskattning och små och medelstora företag²³. De flesta små och medelstora företag anser att skattefrågor är det mest betungande politikområde för dem. Små och medelstora företag har många svårigheter när det gäller skattefrågor, till exempel direkt beskattning (inkomst, kapital, dubbelbeskattning, osv.), skattemässiga efterlevnadskostnader och den administrativa börda som följer av skattereglerna. Eftersom vårt förslag syftar till att skapa en gemensam strategi för internprissättning och därmed skapa större förutsägbarhet i skattefrågor på detta område i hela unionen för företag oavsett storlek, kommer små och medelstora företag också att gynnas av en mer harmoniserad strategi som skulle kunna leda till minskade efterlevnadskostnader och ökad förutsägbarhet gentemot skattemyndigheter i de olika medlemsstaterna.

²⁰ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sv/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1852>).

²¹ Se Etaca:s webbplats: https://taxation-customs.ec.europa.eu/eu-cooperative-compliance-programme/european-trust-and-cooperation-approach-etaca-pilot-project-mnes_en.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2021/240 av den 10 februari 2021 om inrättande av ett instrument för tekniskt stöd (EUT L 57, 18.2.2021, s. 1).

²³ Se webbplatsen för beskattning och små och medelstora företag: https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/sme-strategy/taxation-and-smes_en.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för ändringar av lagstiftningen om beskattning är artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*). Även om ingen uttrycklig hänvisning till direkt beskattning görs, hänvisas det i artikel 115 till direktiv om tillnärmning av nationell lagstiftning, som direkt inverkar på den inre marknadens upprättande eller funktion. Av detta följer att direktiv enligt artikel 115 i EUF-fördraget är det lämpliga rättsliga instrumentet för unionen på detta område. Enligt artikel 288 i EUF-fördraget är direktiv bindande för medlemsstaterna när det gäller det resultat som ska uppnås, men det överläts åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägagångssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I enlighet med subsidiaritetsprincipen, som fastställs i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen, ska åtgärder vidtas på unionsnivå endast om målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand och dessutom, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Problemets gränsöverskridande karaktär kräver ett gemensamt initiativ som omfattar hela den inre marknaden. Eftersom internprissättning i sig har en gränsöverskridande karaktär kan den endast hanteras genom att lagstiftning fastställs på unionsnivå. Detta initiativ är följaktligen i linje med subsidiaritetsprincipen, med tanke på att enskilda och dåligt samordnade åtgärder från medlemsländernas sida bara skulle öka den nuvarande fragmenteringen av den rättsliga ramen för internprissättning och inte skulle uppnå de avsedda resultaten. En gemensam strategi för alla medlemsländer skulle ha störst chanser att uppnå de avsedda målen.

Ett lagstiftningsinitiativ är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen.

- **Proportionalitetsprincipen**

De planerade åtgärderna går inte utöver den minsta skyddsnivån för den inre marknaden och är därför förenliga med proportionalitetsprincipen. Direktivet säkerställer ett gemensamt tillvägagångssätt när det gäller de grundläggande principerna för internprissättning och innehåller riktade regler för specifika transaktioner där det största mervärdet för unionen kan skapas. En gemensam standard för armlängdsprincipen och en mer harmoniserad strategi för internprissättning bör leda till en mindre fragmenterad tillämpning och tolkning av armlängdsprincipen i hela unionen, vilket bör minska tvister, rättstvister och de totala efterlevnadskostnaderna för företag som är verksamma i hela unionen.

Mot denna bakgrund går inte förslaget till direktiv utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål och är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

- **Val av instrument**

Förslaget är ett direktiv, vilket är det enda tillåtna instrument i enlighet med den rättsliga grunden i artikel 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Det finns ingen tidigare bindande unionslagstiftning när det gäller internprissättning, och därför har inga efterhandsutvärderingar eller kontroller av ändamålsenligheten utförts.

- **Samråd med berörda parter**

En inbjudan att inkomma med synpunkter och en webbenkät om det bredare Befit-initiativet offentliggjordes den 13 oktober 2022 och samrådet pågick till den 26 januari 2023. Sammantaget inkom 123 bidrag till samrådet. Bland dessa finns 46 bidrag med synpunkter och 77 svar på webbenkäten, varav 29 innehöll skriftliga förslag. Alla bidrag från berörda parter beaktades i konsekvensbedömningen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen genomförde samråd och fick synpunkter från olika källor under utarbetandet av förslaget. Kommissionen förlitade sig bland annat på offentligt tillgänglig information, samrådde med OECD:s sekretariat och anordnade en virtuell paneldiskussion för att samla in synpunkter från akademiker som är specialiserade på internprissättning.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes för att förbereda Befit-initiativet som detta förslag är en del av. Utkastet till konsekvensbedömningsrapporten lämnades in till kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll den 26 april 2023. Efter ett möte den 24 maj 2023 avgav nämnden för lagstiftningskontroll ett positivt yttrande med förbehåll den 26 maj 2023, där den föreslog några områden för ytterligare förbättringar när det gäller kostnaderna och fördelarna med Befit-initiativet som helhet. Inga ytterligare specifika uppgifter uppdaterades med hänsyn till detta förslag. Den sammanfattning som åtföljer konsekvensbedömningen finns tillgänglig på följande länk: [\[ska läggas till senare\]](#)

I konsekvensbedömningen, som reviderats till följd av rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll, undersöktes referensscenariot (dvs. ingen förändring) och två politiska alternativ:

Alternativ 1: Införande av OECD:s armlängdsprincip och riktlinjer för internprissättning i EU-lagstiftningen

Detta alternativ handlar om att harmonisera normerna för internprissättning inom unionen i form av principbaserad lagstiftning. Armlängdsprincipen skulle integreras i unionsrätten. Dessutom skulle lagen klargöra statusen och rollen för OECD:s riktlinjer för internprissättning och hänvisa till den senaste versionen av dessa riktlinjer för tolkningen av armlängdsprincipen. I praktiken skulle riktlinjerna omvandlas till ett bindande verktyg, men detta skulle uteslutande gälla den (senaste) versionen som skulle införlivas i unionsrätten och inga revideringar av riktlinjerna. Syftet skulle vara att se till att medlemsstaterna följer samma princip och har en gemensam strategi för tillämpning av internprissättning.

Alternativ 2: Införande av OECD:s armlängdsprincip och riktlinjer för internprissättning i EU-lagstiftningen vid sidan av den gradvisa utvecklingen av gemensamma strategier för praxis vid tillämpningen av internprissättning.

Detta alternativ bygger på alternativ 1 och skulle inte bara syfta till att säkerställa att EU:s medlemsstater tillämpar samma princip, utan skulle gå ett steg längre i genomförandet av en mekanism som skulle säkerställa samordning av medlemsstaternas synpunkter och tolkningar av OECD:s riktlinjer för internprissättning.

Precis som i alternativ 1 skulle armlängdsprincipen införlivas i unionsrätten och lagstiftningen skulle klargöra rollen och statusen för OECD:s riktlinjer för internprissättning, men dessa skulle också kompletteras med en mekanism för samordning av tolkningen och tillämpningen av riktlinjerna på unionsnivå. Dessutom skulle detta alternativ innehålla flera bestämmelser som fastställer de grundläggande reglerna för internprissättning. Detta alternativ skulle också fastställa särskilda regler för att motverka missbruk när det gäller internprissättning. Det skulle vidare kräva att en expertgrupp inrättades för att diskutera och enas om tolkningen av armlängdsprincipen för att säkerställa en samordnad tolkning och strategi för praktiska problem som uppstår till följd av internprissättning i unionen.

De två alternativen har jämförts mot följande kriterier: ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och proportionalitet. I konsekvensbedömningen konstaterades det att alternativ 2 var det rekommenderade alternativet.

Detta förslag återspeglar alternativ 2, om än med smärre ändringar. För det första innehåller förslaget ingen särskild regel mot missbruk. Förslaget tar dock upp frågan om nedjusteringar som en systematisk regel i linje med OECD:s modellavtal för skatter. För det andra planeras nu bindande regler för vissa transaktioner att utfärdas i form av rådets genomförandeakter efter ett förslag från kommissionen.

Kommissionen anser att en positiv ekonomisk effekt kommer att uppstå på grund av lägre efterlevnadskostnader för både skattemyndigheterna och skattesubjekten på grund av ökad förutsägbarhet i skattefrågor, och därmed färre skattetvister. De sociala och miljömässiga effekterna förväntas bli tämligen begränsade.

Grundläggande rättigheter

De grundläggande rättigheterna skyddas, särskilt kraven på skydd av personuppgifter enligt den allmänna dataskyddsförordningen²⁴. Personuppgifter kommer endast att behandlas i den utsträckning och så länge som det är absolut nödvändigt för behöriga myndigheter att säkerställa efterlevnad av nationell skattelagstiftning och minska risken för skattebedrägeri, skatteundandragande eller skatteflykt i medlemsstaterna, särskilt genom att kontrollera att reglerna för internprissättning i detta direktiv tillämpas korrekt.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Initiativets viktigaste budgetkonsekvenser för kommissionen inbegriper ytterligare personalresurser för att täcka de nya uppgifterna och inrättandet av en expertgrupp. Expertgruppen kommer att bestå av experter på området internprissättning och kommer att förse kommissionen med kunskap och expertis för att överväga vilka delar som bör ingå i de genomförandeakter som den kommer att föreslå rådet. Finansieringsöversikten för rättsakten innehåller närmare uppgifter om de personalresurser och administrativa resurser som krävs.

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen ska utvärdera direktivet fem år efter det att de nationella bestämmelser som införlivar direktivet träder i kraft och därefter vart femte år.

För att övervaka och utvärdera genomförandet av direktivet ska medlemsstaterna årligen förse kommissionen med relevanta uppgifter om hur direktivet fungerar. De relevanta uppgifterna ska definieras genom en genomförandeakt i linje med det förfarande som fastställs i artikel 17 i förslaget.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Förslaget kan delas in i tre delar: 1) den första delen omfattar armlängdsprincipen och eventuella konsekvenser av att tillämpa denna princip, 2) den andra delen innehåller grundläggande delar som är relevanta för tillämpningen av armlängdsprincipen, och (3) den tredje delen innehåller en mekanism för att fastställa ytterligare gemensamma regler för ett begränsat antal frågor som kommer att ge skattesubjekten ytterligare förenkling och förutsägbarhet i skattefrågor när det gäller tolkningen och tillämpningen av armlängdsprincipen.

i) Armlängdsprincipen

Princip

I artikel 4 anges att när villkoren för gränsöverskridande koncerninterna transaktioner inte är armlängdsmässiga måste de anpassas så att de återspeglar de villkor som skulle ha fastställts mellan oberoende parter och den vinst som beskattas i enlighet med dessa villkor.

Vid tillämpningen av detta direktiv bör ett fast driftsställe behandlas som ett närstående företag och därför är den allmänna regeln i artikel 4 också relevant för vinstallokering till fasta driftställen. Följaktligen bör de interna mellanhavandena mellan huvudkontoret och fasta driftställen fastställas i enlighet med armlängdsprincipen.

Enligt armlängdsprincipen testas priset på transaktioner mellan närstående företag (*internpriser*) och kan justeras för att återspegla priserna på marknadspristransaktioner.

För att en transaktion ska omfattas av den allmänna regeln i artikel 4 måste den äga rum mellan två närstående enheter. Det är därför absolut nödvändigt att ha en gemensam definition av närstående företag inom unionen. Artikel 5 innehåller den definition av närstående företag som medlemsstaterna måste tillämpa för att genomföra de regler om internprissättning som fastställs i detta förslag till direktiv.

Justeringar

Justeringar av internprissättning kan delas in i två huvudkategorier: i) sådana som görs av en skattemyndighet efter det att företagets skattedeklaration har lämnats in, vilket kan omfatta första justeringar och korresponderande justeringar, och ii) de justeringar som skattesubjektet frivilligt gör innan företagets skattedeklaration lämnas in, så kallade kompensationsjusteringar.

Artikel 6 innehåller bestämmelser om hur medlemsstaterna bör hantera första och korresponderande justeringar. Första justeringar avser ökningen av ett företags beskattningsbara vinst till följd av gränsöverskridande transaktioner med ett närstående företag som inte har genomförts enligt armlängdsprincipen. Korresponderande justeringar görs som svar på en första justering och syftar till att undanröja all dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av en primär justering. När en skattemyndighet ökar ett företags beskattningsbara vinst i en skattejurisdiktion (genom en första justering), kan en korresponderande justering i själva verket vara nödvändig för att minska företagets skatteskuld i den andra berörda skattejurisdiktionen.

Det främsta syftet med artikel 6.1 är att säkerställa att medlemsstaterna har inrättat en lämplig mekanism som gör det möjligt för dem att göra en korresponderande justering när en första justering görs i en annan jurisdiktion. Om det inte görs någon korresponderande justering riskerar skattesubjekt som bedriver gränsöverskridande verksamhet att drabbas av dubbelbeskattning, vilket bör undvikas. I detta avseende bör medlemsstaterna ha möjlighet att göra korresponderande justeringar och bör överväga att inte begränsa beviljandet av en sådan justering inom ramen för ömsesidiga överenskommelser, utan även, till exempel, som resultat av ett snabbförfarande när det inte råder något tvivel om att den första justeringen är välgrundad eller av gemensam revision.

I vissa fall kan det finnas legitima skäl till att en korresponderande justering inte beviljas. Medlemsstaterna bör inte bevilja korresponderande justeringar om i) den första justeringen inte anses vara förenlig med armlängdsprincipen, ii) den första justeringen inte leder till beskattning av en vinst i en annan jurisdiktion för vilket det närstående företaget i den relevanta medlemsstaten redan har beskattats, och, iii) om det är fråga om en tredjelandsjurisdiktion, det inte finns något dubbelbeskattningsavtal. I avsaknad av en första justering kan medlemsstaten endast göra en nedjustering om i) justeringen nedåt är förenlig med armlängdsprincipen, ii) ett belopp motsvarande nedjusteringen är inkluderat i vinsten för det närstående företaget i den andra jurisdiktionen, och iii) ett meddelande om avsikten att göra nedjusteringen har skickats till den relevanta jurisdiktionen. Detta syftar till att säkerställa att medlemsstaterna kan bevara sin nationella suveränitet på skatteområdet och rätten att bedöma om den första justeringen sker enligt armlängdsprincipen och att det varken förekommer dubbelbeskattning eller dubbel utebliven beskattning.

En *kompenserande justering* definieras i ordlistan till OECD:s riktlinjer för internprissättning som en justering där skattesubjektet redovisar ett internpris för skatteändamål som enligt skattesubjektets uppfattning är armlängdsmässigt för en närstående transaktion, även om detta pris skiljer sig från det belopp som faktiskt tagits ut mellan de närstående företagen. Kompenserande justering är dock en orsak till dubbelbeskattning, eftersom de tenderar att inte erkännas i alla jurisdiktioner på grund av att skattedeklarationen bör återspegla de faktiska transaktionerna. För att undvika rättstvister och fastställa en gemensam metod för kompenserande justeringar inom unionen, föreskrivs i artikel 7 de villkor enligt vilka medlemsstater bör erkänna en kompenserande justering. Denna bestämmelse är inspirerad av och bör tolkas tillsammans med rapporten JTPF/009/FINAL/2013/EN²⁵ om kompenserande justeringar som godkändes av det gemensamma forumet för internprissättning 2013.

ii) Grundläggande gemensamma delar

²⁵ Rapport från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om kompenserande justeringar (JTPF/009/FINAL/2013/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf.

Korrekt avgränsning av de kommersiella och finansiella förbindelserna

I artikel 8 i direktivet föreskrivs att resultaten av internprissättning måste bedömas utifrån närstående parter faktiska agerande inom ramen för avtalsvillkoren för transaktionen. För att uppnå detta mål kräver bestämmelsen en noggrann avgränsning av den faktiska transaktionen mellan de närstående företagen genom att avtalsförhållandena mellan parterna analyseras i kombination med parternas agerande. Ett kritiskt första steg i internprissättningsanalysen bör i detta sammanhang vara att korrekt definiera de koncerninterna transaktionerna genom att analysera ekonomiskt relevanta faktorer, vilka inte bara framgår av avtalen mellan parterna, utan även av parternas agerande och andra relevanta sakförhållanden. Utgångspunkt för analysen bör vara avtalsvillkoren och, i den mån agerande eller andra sakförhållanden inte stämmer överens med det skriftliga avtalet, bör parternas agerande (snarare än villkoren i det skriftliga avtalet) anses utgöra den starkaste bevisningen när det gäller den/de transaktion(er) som faktiskt genomförts.

Internprissättningsmetoder

Artikel 9 i förslaget till direktiv hänvisar till följande viktiga internprissättningsmetoder i enlighet med kapitel III i OECD:s riktlinjer för internprissättning:

Marknadsprismetoden jämför priset på varor eller tjänster i en närstående transaktion med priset på varor eller tjänster i en marknadspristransaktion under jämförbara omständigheter. Om det finns en skillnad mellan de två priserna kan detta tyda på att villkoren för de kommersiella och finansiella förbindelserna mellan de närstående företagen inte är armlängdsmässiga och att priset på den närstående transaktionen kan behöva ersättas med priset för den oberoende transaktionen. Marknadsprismetoden kan tillämpas på grundval av skattesubjektets transaktioner med oberoende företag (interna jämförelseobjekt) eller på grundval av transaktioner mellan andra oberoende företag (externa jämförelseobjekt). Även om denna metod potentiellt kan användas till alla slags transaktioner, ställer den exceptionella krav på produktjämförbarhet för att kunna tillämpas någorlunda tillförlitligt, eftersom alla produktskillnader kan påverka priset på transaktionen väsentligt, samtidigt som det ofta inte är praktiskt möjligt att fastställa rimligt korrekta jämförbarhetsjusteringar för sådana produktskillnader.

Återförsäljningsprismetoden utgår ifrån det pris till vilket en produkt som köpts från ett närstående företag säljs vidare till ett oberoende företag. Detta pris (*återförsäljningspriset*) minskas sedan med en lämplig bruttomarginal (*återförsäljningsmarginalen*), som fastställs på grundval av bruttomarginaler i marknadspristransaktioner, som motsvarar det belopp som återförsäljaren skulle försöka täcka sina försäljningskostnader och andra rörelsekostnader med och, mot bakgrund av de funktioner som utförs (med beaktande av använda tillgångar och risker), göra en lämplig vinst. Det som finns kvar efter avdrag för bruttomarginalen och efter justering för andra kostnader i samband med köpet av produkten (t.ex. tullar) betraktas som ett armlängdsmässigt pris för den ursprungliga överlåtelsen av varan mellan de närstående företagen.

Kostnadsplusmetoden utgår från de kostnader som leverantören av varor eller tjänster ådrar sig i samband med en närstående transaktion för varor som överläts eller tjänster som tillhandahålls ett närstående företag. Ett lämpligt pålägg, som fastställs på grundval av leverantörernas pålägg vid marknadspristransaktioner, läggs sedan till dessa kostnader för att uppnå en rimlig vinst med hänsyn till de funktioner som utförts och marknadsförhållandena. Ett sådant armlängdsmässigt pålägg kan fastställas med hänvisning till det pålägg som samma

leverantör tjänar i marknadspristransaktioner (internt jämförelseobjekt), eller genom hänvisning till det pålägg som ett oberoende företag skulle ha erhållit vid närstående transaktioner (externt jämförelseobjekt). I allmänhet kommer kostnadsplusmetoden att använda marginaler som beräknas efter direkta och indirekta produktions- eller leveranskostnader, men före företagets driftskostnader (t.ex. allmänna omkostnader).

Nettomarginalmetoden jämför nettovinstmarginalen med en lämplig bas (t.ex. kostnader, försäljning, tillgångar) som ett skattesubjekt realiserar från en närstående transaktion (eller från transaktioner som är lämpliga att aggregera och beakta tillsammans) med nettovinstmarginalen i marknadspristransaktioner. Den armlängdsmässiga nettomarginal som skattesubjektet erhåller från den eller de närstående transaktionerna kan fastställas med hänvisning till den nettomarginal som samma skattesubjekt tjänar i marknadspristransaktioner (interna jämförelseobjekt) eller genom hänvisning till den nettomarginal som ett oberoende företag skulle ha erhållit vid jämförbara transaktioner (externa jämförelseobjekt). I de fall där nettovinstmarginalen vägs mot kostnader eller försäljning fungerar nettomarginalmetoden på ett sätt som liknar kostnadsplus- respektive återförsäljningsprismetoden, förutom att den jämför nettovinstmarginalerna för närstående och oberoende transaktioner (efter avdrag för relevanta driftskostnader) i stället för att jämföra en bruttomarginal för återförsäljning eller ett bruttopålägg på kostnaderna. Funktionell jämförbarhet är i allmänhet viktigare än produktjämförbarhet vid tillämpningen av nettomarginalmetoden.

Vinstdelningsmetoden identifierar den sammanlagda vinsten från de närstående företagens transaktioner och fördelar sedan vinsten mellan de närstående företagen på en ekonomiskt godtagbar grund som kan antas överensstämma med den armlängdsmässiga vinstdelning som skulle ha avtalats mellan oberoende företag. Denna ekonomiskt godtagbara grund kan stödjas av oberoende marknadsdata (t.ex. avtal om samriskföretag) eller av interna uppgifter. De typer av sådana interna uppgifter som är relevanta för att fördela den sammanlagda vinsten mellan de närstående företagen (*vinstdelningsfaktorer*) kommer att bero på fakta och omständigheter i det enskilda fallet och kan till exempel omfatta fördelningsnycklar för respektive försäljning, forsknings- och utvecklingskostnader, driftskostnader, tillgångar eller antal anställda i de närstående företagen. Vinstdelningsfaktorerna bör återspegla parternas respektive bidrag till skapandet av intäkter från den närstående transaktionen och vara någorlunda oberoende av internprissättningen, dvs. de bör baseras på objektiva uppgifter (t.ex. försäljning till icke-närstående parter) och inte på uppgifter avseende ersättning för närstående transaktioner (såsom försäljning till närstående företag).

Den sammanlagda vinsten får fördelas mellan de närstående företagen på grundval av en analys av restvärden eller bidrag.

Enligt restvärdesmetoden identifieras i ett första steg de rutinmässiga vinster som kan hänföras till bidrag som kan jämföras på ett tillförlitligt sätt, dvs. vanligtvis mindre komplexa bidrag för vilka man kan hitta tillförlitliga jämförelseobjekt, och tillskrivs närstående företag. Normalt skulle denna inledande ersättning fastställas genom tillämpning av en av de traditionella transaktionsmetoderna eller en nettomarginalmetod för att fastställa ersättningen för jämförbara transaktioner mellan oberoende företag. Den skulle därför normalt inte beakta den avkastning som skulle genereras av en andra kategori av bidrag som kan vara unika och värdefulla och/eller kan tillskrivas en hög grad av integration eller ett delat ansvar för ekonomiskt betydelsefulla risker. I ett andra steg skulle eventuell återstående vinst (eller förlust), efter det att man tagit hänsyn till den vinst som kan hänföras till den första kategorin av bidrag, baseras på en analys av det relativa värdet av den andra kategorin av bidrag från parterna.

Till skillnad från restvärdesmetoden fördelar bidragsmetoden den sammanlagda vinsten mellan de närstående företagen samtidigt på grundval av det relativa värdet av bidragen från vart och ett av de närstående företag som deltar i den närstående transaktionen.

I detta förslag förordas inte någon av de ovanstående vedertagna internprissättningsmetoderna. Den regel som föreskrivs i artikel 10 måste tillämpas och den lämpligaste metoden därmed väljas mot bakgrund av sakförhållanden och omständigheter i det enskilda fallet.

I artikel 9.2 föreskrivs vidare att en annan metod för internprissättning än de godkända metoder som anges i punkt 1 endast får tillämpas om det kan visas att i) ingen av de godkända metoderna rimligen kan tillämpas för att fastställa armlängdsprincipen för den närstående transaktionen, och ii) en sådan annan metod ger ett resultat som är förenligt med det resultat som skulle uppnås av oberoende företag som under jämförbara omständigheter utför marknadspristransaktioner. Det bör åligga det skattesubjekt eller den skattemyndighet som insisterar på att använda en annan metod än en av de godkända metoderna i punkt 1 att visa att kraven i artikel 9.2 är uppfyllda.

Om villkoren i punkt 2 är uppfyllda och en ekonomisk värderingsmetod tillämpas för att fastställa ett armlängdmässigt pris bör vederbörlig hänsyn tas till innehållet och rekommendationerna i rapport JTPF/003/2017/FINAL/EN²⁶ om användning av ekonomiska värderingsmetoder vid internprissättning som godkändes av gemensamma forumet för internprissättning 2017. Rapporten innehåller en uttömmande beskrivning av värderingsmetoder och de specifika faktorer som bör beaktas när dessa värderingsmetoder används för internprissättningsändamål.

Val av den lämpligaste metoden

I artikel 10 i direktivet föreskrivs att valet av internprissättningsmetod alltid måste syfta till att finna den mest lämpliga metoden i ett givet fall.

Därför bör urvalsförfarandet ta hänsyn till internprissättningsmetodernas för- respektive nackdelar, dvs. huruvida den metod som övervägs är lämplig med hänsyn till typen av närstående transaktion (vilket i synnerhet kan fastställas med hjälp av en funktionsanalys), tillgången till tillförlitlig information (i synnerhet om oberoende jämförbara transaktioner) som behövs för att tillämpa den valda metoden och/eller andra metoder, och graden av jämförbarhet mellan närstående och oberoende transaktioner, inbegripet tillförlitligheten hos jämförbarhetsjusteringar som kan krävas för att undanröja väsentliga skillnader mellan dem. Ingen metod är lämplig i varje tänkbar situation och det är heller inte nödvändigt att bevisa att en viss metod inte är lämplig under givna omständigheter.

I allmänhet är marknadsprismetoden en lämplig metod för att fastställa ett armlängdmässigt pris för a) försäljning av råvaror som handlas på en marknad, förutsatt att den närstående transaktionen och marknadspristransaktionen äger rum under jämförbara omständigheter, inbegripet i samma led i handelskedjan (t.ex. försäljning till en sekundär tillverkare, till en distributör, till en detaljhandlare osv.) och b) vissa vanliga finansiella transaktioner, såsom

²⁶ Rapport från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om användningen av ekonomiska värderingsmetoder vid internprissättning (JTPF/003/2017/FINAL/EN): https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf

utlåning av pengar. Marknadspriser (såsom råvarupriser eller räntesatser) kan vara offentligt tillgängliga för dessa typer av transaktioner.

Återförsäljningsprismetoden är mest användbar när den tillämpas på försäljnings- och marknadsföringsåtgärder som de som vanligtvis utförs av en distributör. Under vissa omständigheter kan återförsäljarens återförsäljningsmarginal i den närliggande transaktionen fastställas genom hänvisning till den återförsäljningsmarginal som samma återförsäljare tjänar på varor som köpts och sålts i marknadspristransaktioner (ett intern jämförelseobjekt). Under andra omständigheter kan återförsäljningsmarginalen fastställas med hänvisning till oberoende företags återförsäljningsmarginal i marknadspristransaktioner (externa jämförelseobjekt).

Kostnadsplusmetoden är mest användbar om a) varor säljs av en tillverkare som inte bidrar med värdefulla unika immateriella tillgångar eller påtar sig ovanliga risker i den närliggande transaktionen, vilket kan vara fallet inom ramen för ett avtal eller ett förädlingsavtal, eller b) den närliggande transaktionen innebär tillhandahållande av tjänster för vilka leverantören inte bidrar med några värdefulla unika immateriella tillgångar eller påtar sig ovanliga risker.

Nettomarginalmetoden fungerar på ett sätt som liknar kostnadsplus- och återförsäljningsprismetoden, förutom att den jämför nettovinstmarginalerna och att den är användbar om det inte finns någon eller endast begränsad offentligt tillgänglig, tillförlitlig information om bruttomarginaler hos tredje part, och de tidigare traditionella transaktionsbaserade metoderna därför är svåra att tillämpa. I allmänhet kan det noteras att kostnadsbaserade indikatorer för nettovinstmarginalen används för tillverknings- och tjänsteverksamhet, försäljningsbaserade indikatorer används för försäljningsverksamhet, och tillgångsbaserade indikatorer används för tillgångsintensiv verksamhet. I vilket fall som helst bör den valda finansiella indikatorn vara en indikator som i) återspeglar värdet av de funktioner som utförs av den testade parten (dvs. parten i den närliggande transaktionen för vilken en finansiell indikator testas), med beaktande av dess tillgångar och risker, ii) är någorlunda oberoende av internprissättningen, dvs. den bör baseras på objektiva uppgifter (såsom försäljning till icke-närliggande parter) och inte på uppgifter om ersättningen för närliggande transaktioner (såsom försäljning till närliggande företag), och iii) kan mätas på ett någorlunda tillförlitligt och konsekvent sätt på den närliggande transaktionens nivå och på den eller de marknadspristransaktionernas nivå.

Ensidiga metoder (såsom återförsäljningsprismetoden, kostnadsplusmetoden och nettomarginalmetoden) är inte tillförlitliga om varje part i en transaktion lämnar unika och värdefulla bidrag i samband med den närliggande transaktionen, eller om parterna ägnar sig åt starkt integrerad verksamhet. I ett sådant fall är vinstdelningsmetoden den lämpligaste metoden, eftersom oberoende parter i realiteten kan prissätta transaktionen i proportion till deras respektive bidrag vilket innebär att en tvåsidig metod är mer lämplig. Eftersom dessa bidrag är unika och värdefulla kommer det dessutom inte att finnas någon tillförlitlig jämförbar information som skulle kunna användas för att prissätta transaktionen på ett mer tillförlitligt sätt genom tillämpning av en annan metod.

Ensidiga metoder är lämpliga i fall där en av parterna lämnar alla unika och värdefulla bidrag i samband med den närliggande transaktionen, medan den andra parten inte lämnar något unikt och värdefullt bidrag. I ett sådant fall bör den testade parten vara den part på vilken en internprissättningsmetod kan tillämpas på det mest tillförlitliga sättet och för vilken de mest tillförlitliga jämförelseobjekten kan hittas. Den part som inte lämnar något unikt och

värdefullt bidrag i samband med transaktionen är för det mesta den på vilken en ensidig internprissättningsmetod mest tillförlitligt kan tillämpas.

Jämförbarhetsanalys

Jämförbarhetsanalysen är hörnstenen för tillämpningen av armlängdsprincipen.

För att tillämpa armlängdsprincipen är det nödvändigt att göra en jämförbarhetsanalys, som i regel omfattar två grundläggande aspekter i) att identifiera handelsförbindelser och finansiella förbindelser mellan de närstående företagen, och villkor och ekonomiskt relevanta omständigheter som följer av dessa förbindelser, och ii) jämförelse av villkor och ekonomiskt relevanta omständigheter vid transaktioner mellan närstående företag (närstående transaktioner) med dem i jämförbara transaktioner mellan oberoende företag (marknadspristransaktioner).

När det gäller den första aspekten anges i artikel 11 de jämförbarhetsfaktorer som medlemsstaterna bör beakta när de identifierar omständigheterna kring en närstående transaktion. Dessa faktorer är avtalsvillkoren för transaktionen, funktionsanalysen (de respektive företagens funktioner, inbegripet tillgångar som används och risker som företagen tagit på sig), egenskaper hos den produkt eller tjänst som är föremål för transaktionen, ekonomiska omständigheter, och affärsstrategier. När omständigheterna för den närstående transaktionen har fastställts bör den faktiska jämförelsen och bedömningen av om transaktionen är armlängdsmässig äga rum. Det är därför nödvändigt att fastställa hur omfattande jämförelsen kommer vara (dvs. en metod för internprissättning måste väljas) och med vad transaktionen kommer att jämföras (dvs. en marknadspristransaktion måste identifieras).

En närstående och en oberoende transaktion bör betraktas som jämförbara om de ekonomiskt relevanta faktorerna i de två transaktionerna och omständigheterna runt dem är tillräckligt likartade för att ge ett tillförlitligt mått på armlängdsmässighet.

De två transaktionerna behöver inte nödvändigtvis vara identiska för att vara jämförbara. Ingen av skillnaderna bör emellertid i väsentlig grad påverka det armlängdsmässiga priset eller vinsten, men om sådana väsentliga skillnader föreligger bör rimliga justeringar göras för att undanröja deras effekt.

Dessa justeringar (*jämförbarhetsjusteringar*) ska endast göras om effekten av de väsentliga pris- eller vinstskillnaderna kan fastställas med tillräcklig exakthet för att förbättra resultatens tillförlitlighet.

I artikel 11 anges vidare att medlemsstaterna bör se till att sökandet efter marknadspristransaktioner bygger på öppenhetsprincipen. Detta innebär att skattesubjekten bör motivera och dokumentera stegen i sökningarna gentemot skattemyndigheten och, på samma sätt, att skattemyndigheten bör lämna relevant information för dessa steg till skattesubjektet när den förbereder eller ifrågasätter sådana sökningar.

När det gäller att hitta marknadspristransaktioner bör vederbörlig hänsyn tas till rekommendationerna i rapport JTPF/007/2016/FINAL/EN²⁷ om användningen av jämförelseobjekt inom EU, som godkändes av det gemensamma forumet för internprissättning 2016.

Fastställande av armlängdsmässigt spann

I vissa fall kommer tillämpningen av en prissättningsmetod att ge ett enda resultat som är det mest tillförlitliga måttet på ett armlängdsmässigt resultat. I andra fall kan en metod ge ett antal resultat från vilka en rad tillförlitliga resultat kan härledas. I enlighet med bästa internationella praxis föreskrivs i artikel 12 att om tillämpningen av den lämpligaste metoden resulterar i ett sifferintervall, bör det armlängdsmässiga spannet fastställas med hjälp av interkvartilspannet. Interkvartilspannet är spannet från den 25:e till den 75:e percentilen av de resultat som härleds från de oberoende jämförelseobjekten.

För att minimera tvister och uppnå samsyn inom unionen föreskrivs i denna bestämmelse vidare att i) skattesubjekt inte bör bli föremål för justeringar om deras resultat faller inom interkvartilspannet, såvida inte skattemyndigheten eller skattesubjektet kan bevisa att en annan position inom detta spann är berättigad mot bakgrund av sakförhållanden och omständigheter i det enskilda fallet, ii) om resultatet av en närstående transaktion ligger utanför det armlängdsmässiga spannet måste skattemyndigheterna göra en justering till medianen av alla resultat, såvida inte skattesubjektet eller skattemyndigheten kan bevisa att någon annan position inom detta spann i det berörda fallet ger ett mer tillförlitligt armlängdsmässigt pris.

Internprissättningsdokumentation

Ett viktigt inslag i efterlevnaden av internprissättningen är den dokumentation som visar att de relevanta transaktionerna prissätts i enlighet med armlängdsprincipen. Bilaga 2 innehåller de grundläggande delarna i reglerna för dokumentationen och kommer senare att specificeras ytterligare av kommissionen, i enlighet med bestämmelserna i artikel 13, för att eventuellt lägga till delar som standardmallar som fastställer typen av och innehållet i informationen om internprissättning, tidsramar som ska omfattas, språkkrav och skattesubjekt som omfattas av dokumentationsskyldigheten.

iii) Tillämpning av armlängdsprincipen och framtida gemensamma regler på särskilda områden

För att säkerställa en gemensam tillämpning av armlängdsprincipen kommer den senaste versionen av OECD:s riktlinjer för internprissättning att vara bindande när armlängdsprincipen tillämpas i medlemsstaterna. Eftersom OECD:s riktlinjer för internprissättning kommer att ändras då och då bör dessa nya riktlinjer vara den nya bindande referensramen. För att säkerställa att dessa nya riktlinjer följs i medlemsstaterna bör förfarandet enligt artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas. Kommissionen får dessutom föreslå en ändring av detta direktiv för att återspegla en ändring av OECD:s riktlinjer för internprissättning.

För att uppnå målet att skapa större förutsägbarhet i skattefrågor för skattesubjekten föreslås att ytterligare gemensamma bindande regler på området internprissättning fastställs genom

²⁷ Rapport från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om användningen av jämförelseobjekt inom EU (JTPF/007/2016/FINAL/EN): <https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>.

genomförandeakter. Dessa genomförandeakter kommer att ge skattesubjekten en tydlig bild av vad skattemyndigheter i unionen anser är godtagbart i särskilda transaktioner och även s.k. safe harbour-regler som kommer att minska regelbördan och antalet tvister.

Med tanke den särskilda karaktären på sådana åtgärder som berör nationella genomförande- och verkställighetsbefogenheter vad gäller direkt beskattning, utövande av beskattningsrätt enligt bilaterala eller multilaterala skattekonventioner som förhindrar dubbelbeskattning eller dubbel utebliven beskattning, och med tanke på de potentiella återverkningarna på medlemsstaternas skattebaser, bör rådet tilldelas befogenhet att, på kommissionens förslag, anta beslut enligt detta direktiv.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om internprissättning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 115,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande²⁸,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²⁹,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

1. Internprissättning avser prissättningen vid gränsöverskridande transaktioner mellan närstående företag inom en multinationell koncern. Eftersom beräkningar av skatt i regel baseras på redovisningen på enhetsnivå och de priser och andra villkor vid gränsöverskridande transaktioner mellan närstående företag påverkar de relevanta enheternas inkomster och/eller utgifter i samband med dessa transaktioner, påverkar de även den vinst varje koncernenhet redovisar för skatteändamål i de jurisdiktioner där de är verksamma.
2. Den internationellt vedertagna standarden för att bestämma priser mellan närstående företag för skatteändamål är den s.k. armlängdsprincipen. Enligt armlängdsprincipen måste transaktioner mellan multinationella företag ske på samma villkor som mellan oberoende tredje parter. Transaktioner mellan två närstående företag bör med andra ord spegla det resultat som skulle ha uppstått om parterna inte var närstående, dvs. om parterna var oberoende av varandra och resultatet (priser eller marginaler) bestämdes av (öppna) marknadskrafter.
3. Om medlemsstaterna tillämpar eller tolkar armlängdsprincipen på olika sätt uppstår situationer som kan skada den inre marknaden. Skillnader mellan tillämpliga internprissättningsregler kan inte bara leda till dubbelbeskattning, utan även göra det möjligt att flytta vinster och undkomma skatt. Sådana skillnader är ett allvarligt skattehinder för företag som bedriver verksamhet över gränserna, kan orsaka ekonomisk snedvridning och ineffektivitet, och har en negativ inverkan på gränsöverskridande investeringar och tillväxt.
4. I detta direktiv fastställs regler för att säkerställa att armlängdsprincipen tillämpas på samma sätt i hela unionen i syfte att öka förutsägbarheten i beskattningsfrågor och minska förekomsten av såväl dubbelbeskattning som dubbel utebliven beskattning.

²⁸ EUT C , , s. .

²⁹ EUT C , , s. .

5. För att säkerställa att armlängdsprincipen tillämpas på samma sätt i hela unionen bör medlemsstaterna tillämpa en gemensam definition av närstående företag. För att säkerställa likabehandling vid tillämpning av detta direktiv bör fasta driftställen behandlas som närstående företag och interna mellanhavanden mellan huvudkontoret och fasta driftställen därmed bestämmas i enlighet med armlängdsprincipen.
6. För att säkerställa en minskning av dubbelbeskattning bör medlemsstaterna ha lämpliga mekanismer för att, om en första justering har gjorts i en annan medlemsstat eller i en tredjelandsjurisdiktion, kunna göra en korresponderande justering. Medlemsstaterna bör i synnerhet inte begränsa beviljandet av korresponderande justeringar till förfaranden för ömsesidig överenskommelse, utan även kunna göra sådana justeringar till följd av i) ett snabbförfarande som avslutas inom 180 dagar i fall där det inte råder några tvivel om att den första justeringen är välgrundad och det inte är nödvändigt att inleda ett förfarande för ömsesidig överenskommelse, eller ii) gemensamma revisioner eller andra former av internationellt samarbete, till exempel program för multilateral riskbedömning såsom Etaca (*European Trust and Cooperation Approach*) och Icap (*International Compliance Assurance Programme*).
7. Det kan finnas legitima skäl till varför en korresponderande justering inte görs eller är mindre än den första justeringen. Medlemsstaterna bör i synnerhet inte bevilja korresponderande justeringar om i) den första justeringen inte anses vara förenlig med armlängdsprincipen, ii) den första justeringen inte leder till beskattning av vinst i en annan jurisdiktion för vilken det närstående företaget i den relevanta medlemsstaten redan har beskattats, och, iii) om det är fråga om en tredjelandsjurisdiktion, det inte finns något skattefördrag. Utan en första justering får en medlemsstat bara göra en justering nedåt om i) justeringen nedåt är i enlighet med armlängdsprincipen, ii) ett belopp motsvarande justeringen nedåt är inkluderat i vinsten för det närstående företaget i den andra jurisdiktionen och beskattas där, och iii) ett meddelande om att en justering nedåt kommer att göras har skickats till den relevanta jurisdiktionen. Syftet med föregående bestämmelser är att säkerställa att i) medlemsstaterna kan behålla rätten att bedöma om den första justeringen är armlängdsmässig, och ii) det inte förekommer vare sig dubbelbeskattning eller dubbel utebliven beskattning. Medlemsstaterna bör inte skapa situationer som leder till dubbel utebliven beskattning.
8. För att fastställa en gemensam metod för kompenserande justeringar inom unionen och undvika rättstvister fastställs i detta direktiv de villkor enligt vilka medlemsstater bör erkänna en kompenserande justering. Denna bestämmelse bör tolkas i förening med kommissionens rapport 2013 från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om kompenserande justeringar³⁰.
9. För att säkerställa att resultaten av internprissättning bestämma utifrån närstående parter faktiska agerande krävs enligt detta direktiv en noggrann avgränsning av den faktiska transaktionen mellan närstående företag genom att avtalsförhållandena mellan parterna analyseras i kombination med parternas agerande. Ett kritiskt första steg i internprissättningsanalysen bör i detta sammanhang vara att korrekt definiera de koncerninterna transaktionerna genom att analysera ekonomiskt relevanta faktorer, vilka inte bara framgår av avtalen mellan parterna utan även av parternas agerande och andra relevanta sakförhållanden. Utgångspunkt för analysen bör vara avtalsvillkoren, och om agerande eller andra sakförhållanden strider mot det skriftliga avtalet bör

³⁰ JTPF/009/FINAL/2013/EN, möte den 5 november 2013: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2016-09/jtpf_009_final_2013_en.pdf

parternas agerande (snarare än villkoren i det skriftliga avtalet) anses utgöra den starkaste bevisningen när det gäller den/de transaktion(er) som faktiskt genomförts.

10. Internprissättningsmetoder används för att fastställa armlängdsmässiga priser vid transaktioner mellan närstående företag. Metoderna i detta direktiv är i enlighet med kapital III i OECD:s (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) riktlinjer för internprissättning för multinationella företag och skatteförvaltningar 2022 (*OECD:s riktlinjer för internprissättning*). I detta direktiv förordas ingen av dessa vedertagna internprissättningsmetoder framför någon annan. I stället bör den regel om mest lämplig metod som föreskrivs i detta direktiv tillämpas och den mest lämpliga metoden således väljas mot bakgrund av sakförhållanden och omständigheter i varje enskilt fall. I detta direktiv föreskrivs vidare att en annan internprissättningsmetod än de metoder som erkänts av OECD bara får användas om det kan påvisas att i) ingen av de metoder som erkänts av OECD kan rimligen tillämpas för att fastställa armlängdsmässiga villkor för den närstående transaktionen (dvs. transaktionen mellan närstående företag), och ii) en sådan annan metod ger ett resultat som överensstämmer med det resultat som skulle ha uppnåtts vid marknadspristransaktioner mellan oberoende företag under jämförbara omständigheter. Det bör åligga det skattesubjekt och den skattemyndighet som använder en annan metod än en av de metoder som har erkänts av OECD att påvisa att dessa krav har uppfyllts. Om villkoren har uppfyllts och en ekonomisk värderingsmetod tillämpas för att fastställa ett armlängdsmässigt pris bör hänsyn tas till innehållet och rekommendationerna i kommissionens rapport 2017 från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om användning av ekonomiska värderingsmetoder vid internprissättning³¹.
11. Valet av internprissättningsmetod bör alltid syfta till att finna den metod som är mest lämplig i varje givet fall. Processen för att välja den mest lämpliga internprissättningsmetoden bör ta hänsyn till i) internprissättningsmetodernas för- respektive nackdelar, ii) huruvida den metod som övervägs är lämplig med hänsyn till typen av närstående transaktion, vilket i synnerhet kan fastställas med hjälp av en funktionsanalys, iii) tillgången till tillförlitlig information (i synnerhet om oberoende jämförelseobjekt) som behövs för att tillämpa den valda metoden eller andra metoder, och iv) graden av jämförbarhet mellan närstående och oberoende transaktioner, inbegripet tillförlitligheten hos jämförbarhetsjusteringar som kan vara nödvändiga för att undanröja väsentliga skillnader mellan dem. Ingen metod är lämplig i varje tänkbar situation och det är heller inte nödvändigt att bevisa att en viss metod under vissa omständigheter inte är lämplig. Det bör påpekas att ensidiga metoder som återförsäljningsprismetoden, kostnadsplusmetoden och nettomarginalmetoden inte anses som tillförlitliga om varje part i en transaktion lämnar unika och värdefulla bidrag i samband med den närstående transaktionen, eller om parternas verksamhet är mycket integrerad. I ett sådant fall är vinstdelningsmetoden den mest lämpliga metoden, eftersom oberoende parter i realiteten kan prissätta transaktionen i proportion till sina respektive bidrag vilket innebär att en tvåsidig metod förefaller vara mer lämplig. Ensidiga metoder är lämpliga om en av parterna lämnar alla unika och värdefulla bidrag i samband med den närstående transaktionen, medan den andra parten inte lämnar något unikt och värdefullt bidrag. I ett sådant fall bör den testade parten, dvs. den part i den närstående transaktionen på vilken en finansiell indikator

³¹ JTPF/003/2017/FINAL/EN, möte den 22 juni 2017: https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-10/2017_10_16_jtpf_003_2017_en_final_en.pdf

testas, vara den på vilken en internprissättningsmetod kan tillämpas på det mest tillförlitliga sättet och för vilken de mest tillförlitliga jämförelseobjekten kan hittas. Den part som inte lämnar något unikt och värdefullt bidrag i samband med transaktionen är för det mesta den på vilken en ensidig internprissättningsmetod mest tillförlitligt kan tillämpas.

12. För att tillämpa armlängdsprincipen är det nödvändigt att göra en jämförbarhetsanalys, vilken i regel omfattar två grundläggande aspekter: i) identifiering av kommersiella och finansiella förbindelser mellan de närstående företagen och villkor och ekonomiskt relevanta omständigheter som följer av dessa förbindelser, och ii) jämförelse av villkor och ekonomiskt relevanta omständigheter vid transaktioner mellan närstående företag (närstående transaktioner) med dem i jämförbara transaktioner mellan oberoende företag (marknadspristransaktioner). Jämförbarhetsfaktorer som bör beaktas är i) avtalsvillkor för transaktionen, ii) funktionsanalysen (de respektive företagens funktioner, inbegripet tillgångar som används och risker som företagen tagit på sig, iii) egenskaper hos den produkt eller tjänst som är föremål för transaktionen, iv) ekonomiska omständigheter, och v) affärsstrategier. När omständigheterna för den närstående transaktionen väl har fastställts bör den faktiska jämförelsen och bedömningen av om transaktionen är armlängdsmässig äga rum. Detta innebär att villkoren för den närstående transaktion som granskas bör jämföras med villkoren för en marknadspristransaktion. En närstående och en oberoende transaktion bör betraktas som jämförbara om de ekonomiskt relevanta faktorerna i de två transaktionerna och omständigheterna runt dem är tillräckligt likartade för att ge ett tillförlitligt mått på armlängdsmässighet. De två transaktionerna behöver inte vara identiska för att vara jämförbara. Ingen av skillnaderna bör emellertid i väsentlig grad påverka det armlängdsmässiga priset eller vinsten, men om sådana väsentliga skillnader föreligger bör rimliga justeringar göras för att undanröja deras effekt. När det gäller att hitta marknadspristransaktioner bör hänsyn tas till rekommendationerna i kommissionens rapport 2016 från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om användningen av jämförelseobjekt³².
13. För att minimera tvister och uppnå samsyn inom unionen föreskrivs i detta direktiv vidare att skattesubjekt inte bör bli föremål för justeringar om deras resultat faller inom interkvartilspannet, såvida inte skattemyndigheten eller skattesubjektet kan bevisa att en annan position inom detta spann är berättigad mot bakgrund av sakförhållanden och omständigheter i det enskilda fallet. Om resultatet av en närstående transaktion ligger utanför det armlängdsmässiga spannet bör skattemyndigheterna vara tvungna att göra en justering till medianen av alla resultat, såvida inte skattesubjektet eller skattemyndigheten kan bevisa att någon annan position inom detta spann i ett givet fall ger ett mer tillförlitligt armlängdsmässigt pris.
14. För att minska regelbördan för skattesubjekt med gränsöverskridande verksamhet inom unionen bör samsyn även uppnås vad gäller internprissättningsdokumentation. En standardmall och regler om innehåll, språk, tidsfrister och vilka skattesubjekt som omfattas med hänsyn till kapitel V om dokumentation i OECD:s riktlinjer för internprissättning och uppförandekoden för internprissättningsdokumentation för

³² Kommissionens rapport 2016 från det gemensamma forumet för internprissättning i EU om användningen av jämförelseobjekt inom EU (JTPF/007/2016/FINAL/EN):<https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2017-04/jtpf0072017encomps.pdf>

närstående företag i Europeiska unionen³³ skulle resultera i förenkling och potentiella kostnadsminskningar.

15. Reglerna i detta direktiv bör tillämpas på ett sätt som överensstämmer med OECD:s riktlinjer för internprissättning.
16. För att öka förutsägbarheten i beskattningsfrågor och minska risken för dubbelbeskattning föreskrivs i detta direktiv en möjlighet att genom genomförandeakter fastställa ytterligare gemensamma bindande regler om internprissättning. Sådana genomförandeakter bör ge skattesubjekt en tydlig bild av vad skattemyndigheter i unionen anser är godtagbart i särskilda transaktioner och s.k. safe harbour-regler som minskar regelbördan och antalet tvister. Med tanke på den potentiella inverkan sådana åtgärder kan ha på nationella genomförande- och verkställighetsbefogenheter vad gäller direkt beskattning, utövande av beskattningsrätt enligt bilaterala eller multilaterala skattekonventioner som förhindrar dubbelbeskattning eller dubbel utebliven beskattning samt med tanke på den potentiella inverkan på medlemsstaternas skattebaser bör rådet tilldelas befogenhet att, på kommissionens förslag, anta beslut enligt detta direktiv.
17. För att utvärdera hur effektiva de nya reglerna i detta direktiv är bör kommissionen göra en utvärdering på grundval av upplysningar som lämnas av medlemsstaterna och andra tillgängliga data.
18. För att göra det möjligt för företag att dra direkt nytta av fördelarna med den inre marknaden utan att i onödan ådra sig ytterligare administrativa bördor bör information om skattebestämmelserna i detta direktiv göras tillgänglig via den gemensamma digitala ingången i enlighet med förordning (EU) 2018/1724³⁴. Den gemensamma digitala ingången utgör en gemensam kontaktpunkt för användare i andra länder för att på nätet tillhandahålla information, förfaranden och hjälptjänster som är relevanta för den inre marknads funktion.
19. Behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv bör vara i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁵. Medlemsstaterna får behandla personuppgifter i enlighet med detta direktiv för att fastställa de närstående företag som avses i artikel 5.
20. En lagringsperiod på tio år är berättigad för att göra det möjligt för medlemsstaterna att följa de flesta regler om preskriptionstid. 21. För att minska den administrativa bördan för skattesubjekt bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen när det gäller internprissättningsdokumentation genom att det fastställs gemensamma mallar, språkkrav, vilken typ av skattesubjekt som måste följa mallarna och gällande tidsfrister. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under

³³ Resolution från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, av den 27 juni 2006 om en uppförandekod om dokumentationskrav för internprissättning för företag i intressegemenskap i Europeiska unionen (EU TPD), 2006/C 176/1, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42006X0728\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42006X0728(01))

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

22. Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av på grund av internprissättningsreglernas gränsöverskridande karaktär och behovet av att minska efterlevnadskostnaderna på den inre marknaden som helhet, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
23. Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [infoga senare].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I detta direktiv fastställs regler för att harmonisera medlemsstaternas internprissättningsregler och säkerställa att armlängdsprincipen tillämpas på samma sätt inom unionen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv är tillämpligt på skattesubjekt som är registrerade, eller skattskyldiga, i en eller flera medlemsstater, inbegripet fasta driftställen i en eller flera medlemsstater.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *armlängdsprincipen*: den internationella standard enligt vilken transaktioner mellan närstående företag måste ske på samma villkor som mellan oberoende tredje parter. Transaktioner mellan två närstående företag bör med andra ord spegla det resultat som skulle ha uppstått om parterna inte var närstående, dvs. om parterna var oberoende av varandra och resultatet (priser eller marginaler) bestämdes av (öppna) marknadskrafter.
2. *armlängdsmässigt resultat*: resultatet av en närstående transaktion om de avtalade eller föreskrivna villkoren mellan de närstående företagen i deras kommersiella eller finansiella förbindelser hade varit desamma som de som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag.

3. *armlängdsmässig spann*: ett spann av siffror som är godtagbart för att fastställa om villkoren i en närstående transaktion är armlängdsmässiga och som fastställs genom att samma internprissättningsmetod tillämpas på flera jämförbara uppgifter.
4. *fast driftställe*: en stadigvarande plats för affärsverksamhet enligt definitionen i det relevanta bilaterala avtalet om undvikande av dubbelbeskattning eller, om ett sådant avtal saknas, i nationell lagstiftning.
5. *oberoende företag*: företag som inte är närstående företag i den mening som avses i artikel 5.
6. *första justering*: en justering uppåt av ett företags beskattningsbara vinst som görs av en skattemyndighet i en första jurisdiktion efter tillämpning av armlängdsprincipen på transaktioner med ett närstående företag i en andra jurisdiktion.
7. *korresponderande justering*: en justering nedåt av ett företags beskattningsbara vinst som görs av skattemyndigheten i en andra jurisdiktion till följd av att en första justering gjorts av skattemyndigheten i en första jurisdiktion, så att allokeringen av vinst i de två jurisdiktionerna stämmer överens.
8. *kompenserande justering*: en justering där skattesubjektet redovisar ett internpris för skatt som enligt skattesubjektets uppfattning är armlängdsmässigt för en närstående transaktion, även om detta pris skiljer sig från det belopp som faktiskt tagits ut mellan de närstående företagen.
9. *marknadsprismetoden*: en metod för internprissättning där priset på varor eller tjänster i en närstående transaktion jämförs med priset på varor eller tjänster i en marknadspristransaktion under jämförbara omständigheter.
10. *återförsäljningsprismetoden*: en metod för internprissättning som baseras på det pris till vilket en produkt som köpts från ett närstående företag säljs vidare till ett oberoende företag. Återförsäljningspriset minskas med återförsäljningsmarginalen och resultatet kan, efter avdrag för återförsäljningsmarginalen och efter justering för andra kostnader i samband med köpet av produkten, t.ex. tullar, betraktas som ett armlängdsmässigt pris för den ursprungliga överlåtelsen av varan mellan de närstående företagen.
11. *kostnadsplusmetoden*: en metod för internprissättning som utgår från kostnaderna för en leverantör av varor (eller tjänster) i en närstående transaktion. Ett lämpligt vinstpåslag läggs på dessa kostnader som tar hänsyn till utförda funktioner (med beaktande av använda tillgångar och burna risker) och marknadsmässiga villkor. Priset kan efter pålägget på den korrekta kostnadsbasen betraktas som ett armlängdsmässigt pris i den ursprungliga närstående transaktionen.
12. *nettomarginalmetoden*: en transaktionsvinstmetod som innebär att nettovinstmarginalen granskas i förhållande till en lämplig bas, t.ex. kostnader, omsättning, tillgångar, som ett skattesubjekt realiserar från en närstående transaktion och som det är lämpligt att aggregera.
13. *vinstdelningsmetoden*: en vinstdelningsmetod som visar den relevanta vinst som ska fördelas på de närstående företagen i en närstående transaktion (eller närstående transaktioner som det är lämpligt att aggregera) och därefter delar vinsten mellan de närstående företagen på en ekonomiskt godtagbar grund som approximerar den vinstdelning som skulle ha avtalats i en armlängdsmässig transaktion.
14. *jämförbarhetsanalys*: en jämförelse av en närstående transaktion och en oberoende transaktion

15. *närstående transaktion*: en transaktion mellan två närstående företag.
16. *marknadspristransaktion*: en transaktion mellan oberoende företag som är jämförbar med den närstående transaktion som granskas.
17. *multinationell koncern*: en multinationell koncern bestående av närstående företag med driftställen i två eller flera jurisdiktioner.
18. *OECD:s riktlinjer för internprissättning*: OECD:s riktlinjer för internprissättning för multinationella företag och skattemyndigheter 2022, som godkänts av OECD-rådet i enlighet med OECD-rådets rekommendation från rådet om fastställande av internprissättning mellan närstående företag [C(95)126/Final], i deras ändrade lydelse av den 20 januari 2022, vilka ingår i bilaga I, samt eventuella ytterligare ändringar av OECD:s riktlinjer för internprissättning som unionen har godkänt inom ramen för OECD:s kommitté för skattefrågor genom antagandet av en standpunkt enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget.
19. *kostnadsfördelningsavtal*: ett avtal mellan företag om att dela på kostnader och risker i samband med gemensam utveckling, produktion eller erhållande av immateriella tillgångar, materiella tillgångar eller tjänster, utifrån en förväntan om att sådana immateriella tillgångar, materiella tillgångar eller tjänster skapar affärsfördelar för varje deltagares företag.

KAPITEL II

INTERNPRISSÄTTNINGSGREGLER

Artikel 4

Allmän regel om tillämpning av armlängdsprincipen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett företag som genomför en eller flera kommersiella eller finansiella gränsöverskridande transaktioner med ett närstående företag fastställer sin beskattningsbara vinst på ett sätt som är i enlighet med armlängdsprincipen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om de villkor som avtalas eller föreskrivs i kommersiella eller finansiella gränsöverskridande transaktioner mellan närstående företag inte är i enlighet med armlängdsprincipen ska all vinst som, om villkoren för transaktionerna hade varit i enlighet med armlängdsprincipen, skulle ha allokerats till något av företagen och varit beskattningsbar för detta företag i en medlemsstat, men som på grund av de icke armlängdsmässiga villkoren inte har allokerats på detta företag, inkluderas i det företags beskattningsbara vinst och beskattas i enlighet därmed.

Artikel 5

Närstående företag

1. Vid tillämpning av detta direktiv avses med *närstående företag* en person som är närstående en annan person på minst ett av följande sätt:
 - (a) En person deltar i ledningen av en annan person genom att kunna utöva ett väsentligt inflytande över den andra personen.
 - (b) En person deltar i kontrollen av en annan person genom ett innehav som överstiger 25 % av rösterna.

- (c) En person som har en del i kapitalet i en annan person genom en äganderätt som, direkt eller indirekt, överstiger 25 % av kapitalet.
- (d) En person har rätt till 25 % eller mer av en annan persons vinster.
- 2. Om fler än en person deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinst för samma person, enligt punkt 1, ska alla berörda personer betraktas som närstående företag.
- 3. Om samma personer deltar i ledning, kontroll, kapital eller vinst i fler än en person, enligt punkt 1, ska alla berörda personer betraktas som närstående företag.
- 4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 avses med person både juridiska och fysiska personer. En person som agerar tillsammans med en annan person när det gäller rösträtter eller kapitalinnehav i en enhet ska anses inneha ett ägande i samtliga de rösträtter eller hela det kapitalinnehav i den enheten som innehas av den andra personen.
- 5. Vid indirekt ägande ska uppfyllandet av kriterierna i punkt 1 b och c bedömas genom att andelarna på respektive nivå multipliceras med varandra. En person som innehar mer än 50 % av rösterna ska anses inneha 100 % av rösterna.
- 6. En fysisk person, dennes make, maka eller erkända partner i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, och dennes släktingar i upp- eller nedstigande led samt syskon ska behandlas som en enda person.
- 7. Ett fast driftsställe ska anses vara ett närstående företag till det företag i vilket det ingår.

Artikel 6

Korresponderande justeringar

- 1. När en första justering görs ska medlemsstaterna säkerställa att de gör en korresponderande justering för att förhindra dubbelbeskattning om följande villkor är uppfyllda:
 - (a) Den medlemsstat som anmodas att göra en korresponderande justering instämmer i att den första justeringen både principiellt och i fråga om beloppet är i enlighet med armlängdsprincipen.
 - (b) Den första justeringen leder till beskattning av vinst i en annan jurisdiktion som det närstående företaget i den medlemsstat som anmodas att göra en korresponderande justering redan skattat för.
 - (c) Om det är fråga om en tredjelandsjurisdiktion finns ett gällande skattefördrag för att förhindra dubbelbeskattning.
- 2. Medlemsstater får bevilja en korresponderande justering till följd av ett förfarande för ömsesidig överenskommelse som genomförts i enlighet med ett dubbelbeskattningsavtal enligt 1990 års mellanstatliga konvention om undanröjande av dubbelbeskattning (*skiljemannakonventionen*)³⁶ eller enligt direktiv (EU) 2017/1852³⁷.

³⁶ Konvention 90/463/EEG av den 23 juli 1990 om undanröjande av dubbelbeskattning vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap (EGT L 225, 20.8.1990, s. 10).

³⁷ Rådets direktiv (EU) 2017/1852 av den 10 oktober 2017 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen, (EUT L 265, 14.10.2017, s. 1).

3. Trots vad som sägs i punkt 2 ska medlemsstaterna säkerställa att en korresponderande justering kan göras på begäran av ett skattesubjekt till följd av att en första justering har gjorts i en annan jurisdiktion. Följande förfarande ska tillämpas på korresponderande justeringar som görs enligt denna punkt:
- (a) Skattesubjektets begäran ska innehålla följande:
 - i) Alla faktiska och rättsliga omständigheter som är nödvändiga för att göra en bedömning enligt armlängdsprincipen av den första justering som gjorts i den andra jurisdiktionen.
 - ii) Ett intyg (eller motsvarande handling) som styrker att den första justeringen i den andra jurisdiktionen är slutgiltig. Om den första justeringen inte är slutgiltig den dag då begäran inges ska detta anges tillsammans med villkoren för att justeringarna ska bli slutgiltiga. Intyget om att den första justeringen är slutgiltig ska likväl uppvisas för den berörda medlemsstaten innan en korresponderande justering beviljas.
 - (b) Om alla upplysningar som föreskrivs i punkt 3 a har lämnats ska medlemsstaterna inom 30 dagar genom ett meddelande till skattesubjektet förklara begäran tillåtlig. Om nödvändiga upplysningar saknas ska medlemsstaterna inom samma tidsrymd meddela skattesubjektet och ge en tidsfrist på minst 30 dagar för att lämna dessa upplysningar. Om skattesubjektet inte lämnar de begärda upplysningarna inom angiven tidsfrist kan begäran avvisas.
 - (c) Om dubbelbeskattning uppstår till följd av en första justering som gjorts i en annan medlemsstat ska medlemsstaterna säkerställa att förfarandet slutförs inom 180 dagar från mottagandet av skattesubjektets begäran med ett motiverat beslut om godkännande eller avslag.
 - (d) Vid ett beslut om godkännande ska medlemsstaterna underrätta skattemyndigheten i den andra relevanta jurisdiktionen om att den korresponderande justeringen har godkänts.
 - (e) Om en korresponderande justering inte beviljas ska medlemsstaterna säkerställa att skattesubjektet ändå kan ansöka om inledande av ett förfarande för ömsesidig överenskommelse enligt ett dubbelbeskattningsavtal, skiljemannakonventionen eller direktiv (EU) 2017/1852.
4. Trots vad som sägs i punkterna 2 och 3 ska medlemsstaterna säkerställa att en korresponderande justering kan göras till följd av gemensamma skatterevisioner eller andra former av internationellt administrativt samarbete om följande villkor är uppfyllda:
- (a) De relevanta skattemyndigheterna kommer överens om ett armlängdsmässigt pris.
 - (b) Första och korresponderande justeringar beviljas symmetriskt för samma belopp i alla relevanta jurisdiktioner.
5. Trots vad som sägs i punkt 1 får medlemsstaterna, om ingen första justering har gjorts, bara göra en justering nedåt om följande villkor är uppfyllda.
- (a) Justeringen nedåt är i enlighet med armlängdsprincipen vad gäller både principen och beloppet.

- (b) Ett belopp motsvarande justeringen nedåt är inkluderat i vinsten för det närstående företaget i den andra jurisdiktionen och beskattas både i medlemsstaten och i den andra jurisdiktionen, vilket innebär att det är föremål för dubbelbeskattning.
- (c) Den medlemsstat som uppmanats att göra en justering nedåt har meddelat skattemyndigheten i den berörda jurisdiktionen att den avser att göra en justering nedåt och har redogjort för alla faktiska och rättsliga omständigheter som är nödvändiga för att göra en bedömning av justeringen nedåt enligt armlängdsprincipen.

Artikel 7

Kompenserande justering

Medlemsstaterna ska säkerställa att en kompenserande justering i form av en justering vid årets slut som initierats av skattesubjektet ska godtas om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Innan skattesubjektet bokför den relevanta transaktionen eller serien av transaktioner har denne gjort rimliga ansträngningar att uppnå ett armlängdsmässigt resultat.
- (b) Skattesubjektet gör justeringen symmetriskt i bokföringen i alla berörda medlemsstater.
- (c) Skattesubjektet tillämpar konsekvent samma metod över tid.
- (d) Skattesubjektet gör justeringen innan skattedeklarationen lämnas in.
- (e) Skattesubjektet kan förklara varför dennes prognos inte motsvarade det resultat som uppnåtts.

Artikel 8

Identifiering av kommersiella eller finansiella förbindelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillämpningen av armlängdsprincipen inleds med identifiering och korrekt avgränsning av dels de kommersiella och finansiella förbindelserna mellan de närstående företagen, dels den eller de faktiska transaktionerna mellan närstående företag.
2. Identifiering och korrekt avgränsning av kommersiella eller finansiella förbindelser mellan de närstående företagen och den eller de faktiska transaktionerna ska grundas på följande aspekter:
 - (a) En preliminär bred tolkning av den sektor inom vilken de närstående företagen är verksamma och av de faktorer som påverkar resultaten för företag som är verksamma inom denna sektor.
 - (b) En analys av hur varje närstående företag bedriver verksamhet, för att identifiera dess kommersiella eller finansiella förbindelser med närstående företag.
 - (c) En analys av ekonomiskt relevanta särdrag hos de närstående transaktionerna med avseende på både deras form och innehåll.

Artikel 9

Internprissättningsmetoder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det armlängdsmässiga pris som tas ut i en närstående transaktion mellan närstående företag fastställs med hjälp av en av följande internprissättningsmetoder:
 - (a) Marknadsprismetoden.
 - (b) Återförsäljningsprismetoden.
 - (c) Kostnadsplusmetoden.
 - (d) Nettomarginalmetoden.
 - (e) Vinstdelningsmetoden.
2. Förutom de metoder som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna bara tillåta att andra värderingsmetoder används för att beräkna det armlängdsmässiga priset om det på ett tillfredsställande sätt kan påvisas att
 - (a) ingen av metoderna i punkt 1 är lämplig eller genomförbar med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet,
 - (b) den valda värderingsmetoden är i enlighet med armlängdsprincipen och ger en mer tillförlitlig beräkning av ett armlängdsmässigt resultat än de metoder som förtecknas i punkt 1.

Artikel 10

Regel om mest lämpliga metod

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det armlängdsmässiga priset fastställs med hjälp av den internprissättningsmetod som är mest lämplig med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet.
2. Den mest lämpliga internprissättningsmetoden ska väljas bland de internprissättningsmetoder som anges i artikel 9, varvid hänsyn ska tas till följande kriterier:
 - (a) Internprissättningsmetodernas styrkor och svagheter.
 - (b) Om en internprissättningsmetod är lämplig med hänsyn till typen av närstående transaktion, vilket i synnerhet ska fastställas genom en analys av de funktioner som utförs av varje företag i den närstående transaktionen, med beaktande av använda tillgångar och burna risker.
 - (c) Graden av jämförbarhet mellan närstående och oberoende transaktioner, inbegripet tillförlitligheten hos eventuella jämförbarhetsjusteringar som kan krävas för att undanröja skillnader mellan dem.
 - (d) Tillgången till tillförlitlig information som behövs för att tillämpa den valda internprissättningsmetoden.

Artikel 11

Jämförbarhetsanalys

1. Medlemsstaterna ska utvärdera om en närstående transaktion leder till ett armlängdsmässigt resultat genom att jämföra villkoren i den närstående transaktionen med de villkor som skulle ha avtalats om de närstående företagen hade varit

oberoende och om de hade genomfört en jämförbar transaktion under jämförbara omständigheter.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de analyserade transaktionerna är jämförbara. För att avgöra om två eller flera transaktioner är jämförbara ska följande faktorer beaktas, i den mån de är ekonomiskt relevanta för sakförhållanden och omständigheter i samband med en viss transaktion:
 - (a) Avtalsvillkor för transaktionen.
 - (b) De funktioner som utförs av var och en av parterna i transaktionen, med beaktande av använda tillgångar och burna risker, inbegripet hur dessa funktioner förhåller sig till den mer allmänna genereringen av värde av den multinationella koncern som parterna tillhör, omständigheterna kring transaktionen och branschpraxis.
 - (c) Egenskaperna hos de varor som överlåts eller de tjänster som tillhandahålls.
 - (d) De ekonomiska omständigheterna för parterna och på marknaden där de är verksamma.
 - (e) Parternas affärsstrategier.
3. En oberoende transaktion är jämförbar med en närstående transaktion om något av följande villkor är uppfyllt:
 - (a) Ingen av de eventuella skillnaderna mellan de transaktioner som jämförs, eller mellan de företag som genomför dessa transaktioner, skulle i väsentlig grad ha något inflytande på priset på den öppna marknaden.
 - (b) Rimligt korrekta justeringar kan göras för att undanröja de väsentliga effekterna av sådana skillnader.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att sökningen efter marknadspristransaktioner är transparent och reproducerbar.

Artikel 12

Fastställande av armlängdsmässigt spann

1. Om tillämpningen av internprissättningsmetoderna resulterar i ett spann av värden ska medlemsstaterna säkerställa att det armlängdsmässiga spannet fastställs med hjälp av interkvartilspannet av resultat för oberoende jämförelseobjekt.
2. Interkvartilspannet är spannet från den 25:e till den 75:e percentilen av de resultat som härleds från de oberoende jämförelseobjekten.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett skattesubjekt inte blir föremål för justering om dess resultat ligger inom det armlängdsmässiga spannet, såvida det inte kan bevisas att sakförhållandena och omständigheterna i ett specifikt fall motiverar en annan position inom detta spann.
4. Om resultatet av en närstående transaktion ligger utanför det armlängdsmässiga spannet ska medlemsstaterna säkerställa att en justering görs till medianen av alla resultat, såvida det inte kan bevisas att någon annan position i spannet ger ett armlängdsmässigt pris, med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet. Medianen är den 50:e percentilen av spannet av resultat för marknadspristransaktioner.

Artikel 13

Internprissättningsdokumentation

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett skattesubjekt har tillräcklig tillgång till information och analyser för att kunna verifiera att villkoren för dess transaktioner med närstående företag är i enlighet med artikel 4.1 och bör åtminstone omfatta de delar som avses i artiklarna 8, 9, 10, 11 och 12.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 18 för att ytterligare komplettera den regel som avses i punkt 1 med avseende på dokumentationen genom att fastställa gemensamma mallar, språkrav, vilken typ av skattesubjekt som ska följa dessa mallar och gällande tidsfrister.

KAPITEL III

ORGANISATION

Artikel 14

Tillämpning av armlängdsprincipen

1. Medlemsstaterna ska i de nationella regler som införlivar internprissättningsreglerna i kapitel II i detta direktiv inkludera bestämmelser som säkerställer att dessa internprissättningsregler tillämpas på ett sätt som är i enlighet med OECD:s riktlinjer för internprissättning.
2. Rådet får fastställa ytterligare regler som överensstämmer med OECD:s riktlinjer för internprissättning om hur armlängdsprincipen och övriga bestämmelser i kapitel II i detta direktiv ska tillämpas på specifika transaktioner för att säkerställa större förutsägbarhet i beskattningsfrågor och minska risken för dubbelbeskattning. Det handlar om följande specifika transaktioner eller mellanhavanden:
 - (a) Överlåtelse av immateriella tillgångar eller rättigheter till immateriella tillgångar mellan närstående företag, inklusive svårvärderade immateriella tillgångar.
 - (b) Tillhandahållande av tjänster mellan närstående företag, inbegripet tillhandahållande av marknadsförings- och distributionstjänster.
 - (c) Kostnadsfördelningsavtal mellan närstående företag.
 - (d) Transaktioner mellan närstående företag i samband med företagsomstrukturering.
 - (e) Finansiella transaktioner.
 - (f) Mellanhavanden mellan huvudkontoret och dess fasta driftställen.
3. De regler som avses i punkt 2 ska antas genom rådets genomförandeakter på grundval av ett förslag från kommissionen.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Utvärdering

1. Kommissionen ska granska och utvärdera tillämpningen av detta direktiv vart femte år och överlämna en rapport om sin utvärdering till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska överlämnas senast den 31 december 2031.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna information som är relevant för utvärderingen av detta direktiv i syfte att förbättra tillämpningen av armlängdsprincipen, minska dubbelbeskattning och bekämpa skattefusk, i enlighet med punkt 3.
3. Kommissionen ska genom genomförandakter specificera vilken information som medlemsstaterna ska lämna för utvärderingen i enlighet med punkt 2, samt i vilket format och på vilka villkor dessa upplysningar ska lämnas. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 17.
4. Information som har lämnats till kommissionen i enlighet med punkt 2 ska behandlas konfidentiellt av kommissionen i enlighet med de bestämmelser som gäller för unionsinstitutionerna och artikel 16 i detta direktiv.
5. Information som har lämnats till kommissionen av en medlemsstat enligt artikel 2, samt alla rapporter eller dokument som har utarbetats av kommissionen med användning av sådana upplysningar, får lämnas till övriga medlemsstater. Informationen ska omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande upplysningar ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten.

Artikel 16

Uppgiftsskydd

1. Medlemsstaterna får behandla personuppgifter i enlighet med detta direktiv vid tillämpning av artikel 5. När personuppgifter behandlas vid tillämpning av detta direktiv ska medlemsstaternas behöriga myndigheter betraktas som personuppgiftsansvariga i den mening som avses i artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 inom ramen för sin respektive verksamhet enligt detta direktiv.
2. Information, inbegripet personuppgifter, som behandlas i enlighet med detta direktiv ska lagras endast så länge som det är nödvändigt för att uppnå syftet med detta direktiv, i enlighet med varje personuppgiftsansvariges nationella regler om preskription, men under inga omständigheter längre än tio år.

Artikel 17

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2014³⁸.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 18

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta den delegerade akt som avses i artikel 13 ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i den här artikeln.
2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 13 får när som helst återkallas av rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av en delegerad akt som redan har trätt i kraft.
3. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den delge rådet denna.
5. Den delegerade akt som antas i enlighet med artikel 13 ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge rådet inte invänder. Rådet får invända mot den delegerade akten inom två månader från den dag då akten delgavs. Denna period ska förlängas med två månader på rådets initiativ. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

Artikel 19

Information till Europaparlamentet

Europaparlamentet ska informeras av kommissionen om antagandet av delegerade akter, eventuella invändningar som formulerats mot dem och om rådets återkallelse av delegeringen av befogenheter.

6. .

Artikel 20

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast [den 31 december 2025] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.
De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med [den 1 januari 2026].
När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 21
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 22
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets titel

Direktiv om internprissättning

1.2. Berörda politikområden

Skattepolitik

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☒ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd³⁹

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Mål

1.4.1. Allmänt/allmänna mål:

Större förutsägbarhet i beskattningsfrågor. Syftet med förslaget är att uppnå större förutsägbarhet i beskattningsfrågor genom att skapa ökad samsyn inom EU när det gäller internprissättning.

1.4.2. Specifikt/specifika mål:

- 1) Införande av armlängdsprincipen i EU-lagstiftningen.
- 2) Förtydligande av rollen för OECD:s riktlinjer för internprissättning.
- 3) Säkerställande av att armlängdsprincipen tillämpas på samma sätt i hela unionen.
- 4) Minskning av dubbelbeskattning och dubbel utebliven beskattning.

1.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Tydligare och mer harmoniserade regler kan även leda till färre tvister rörande internprissättning inom EU samt minska förekomsten av dubbelbeskattning och dubbel utebliven beskattning. En ökad samsyn när det gäller internprissättning kan leda till minskade kostnader för att följa olika regler om internprissättning i olika medlemsstater.

1.4.4. Prestationsindikatorer

Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.

- 1) Mål: Minska risken för dubbelbeskattning och rättstvister.

³⁹

I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

Indikatorer: Antal tvister om dubbelbeskattning mellan medlemsstaterna, som förekommer som "nya poster" (efter det att direktivet om internprissättning trätt i kraft) i förfaranden för ömsesidig överenskommelse och skiljeförfaranden.

Mätverktyg: Uppgifter som samlas in av GD TAXUD om förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt skiljemannakonventionen och direktivet om skattetvistlösningsmekanismer.

2) Mål: Större förutsägbarhet i beskattningsfrågor.

Indikatorer: Antal tvister om dubbelbeskattning mellan medlemsstaterna, som förekommer som "nya poster" (efter det att direktivet om internprissättning trätt i kraft) i förfaranden för ömsesidig överenskommelse och skiljeförfaranden.

Mätverktyg: Uppgifter som samlas in av GD TAXUD om förfaranden för ömsesidig överenskommelse enligt skiljemannakonventionen och direktivet om skattetvistlösningsmekanismer.

1.5. Grunder för förslaget eller initiativet

1.5.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Kommissionen siktar på att lägga fram förslag till genomförandeakter om majoriteten av de transaktioner som förtecknas i artikel 14 och för att närmare specificera den enhetliga internprissättningsdokumentation som anges i artikel 13 under de första fem åren av direktivets tillämpning.

1.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex ante)

Alla EU-medlemsstater har genomfört armlängdsprincipen i sin nationella lagstiftning. Det finns dock betydande skillnader mellan medlemsstaternas nationella lagstiftning. Det finns dessutom skillnader vad gäller status och roll för OECD:s riktlinjer för internprissättning, vilket leder till olika tolkningar av armlängdsprincipen.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

På grund av det gränsöverskridande inslaget i internprissättning kommer mervärdet av åtgärder på unionsnivå av att det blir möjligt att uppnå samsyn inom EU när det gäller internprissättning, vilket kommer att leda till större förutsägbarhet i beskattningsfrågor och bara kan uppnås på EU-nivå.

1.5.3. *Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Detta lagstiftningsinitiativ är nytt på EU-nivå. Internprissättningsreglerna är inte harmoniserade på EU-nivå genom lagstiftningsakter. Kommissionen har tidigare

behandlat frågor om internprissättning genom arbetet i det gemensamma forumet för internprissättning i EU⁴⁰, som är en expertgrupp inrättad av kommissionen 2002 vars uppdrag var att lägga fram förslag för kommissionen om andra pragmatiska lösningar än lagstiftning på praktiska problem i samband med internprissättning inom EU. Dess mandat löpte ut i mars 2019 och förnyades inte.

1.5.4. *Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Detta direktiv är följden av en av de åtgärder som fastställdes i handlingsplanen för rättvis och enkel beskattning till stöd för återhämtningsstrategin. För att säkerställa rättvis beskattning krävs förebyggande av skattefusk. Förslaget kommer att använda liknande förfaranden, arrangemang och it-verktyg som redan inrättats eller håller på att utarbetas inom ramen för direktivet för administrativt samarbete.

1.5.5. *En bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

För att kunna föreslå en genomförandeakt kommer kommissionen att behöva samarbeta med experter på internprissättning och anordna möten för att inhämta deras råd. En permanent expertgrupp kan komma att inrättas för utbyte av sakkunskap. Relevanta kostnader kommer att finansieras genom EU:s budget.

1.6. **Beräknad varaktighet för och beräknade budgetkonsekvenser av förslaget eller initiativet**

☐ begränsad varaktighet

– ☐ verkan från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ

– ☐ budgetkonsekvenser från och med YYYY till och med YYYY för åtagandebemyndiganden och från och med YYYY till och med YYYY för betalningsbemyndiganden.

☒ obegränsad varaktighet

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. **Planerad(e) genomförandemetod(er)⁴¹**

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☒ av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ av genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

⁴⁰ Se det gemensamma forumet för internprissättning i EU här: https://taxation-customs.ec.europa.eu/joint-transfer-pricing-forum_en.

⁴¹ Närmare förklaringar om metoder för budgetgenomförande och hänvisningar till budgetförordningen återfinns på BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>

- ☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros
- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den relevanta grundläggande rättsakten
 - *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionen kommer att säkerställa att det finns arrangemang för att övervaka och utvärdera hur åtgärden fungerar och utvärdera den i förhållande till de viktigaste politiska målen.

Medlemsstaterna ska årligen lämna uppgifter till kommissionen i fråga om den information som anges i tabellen ovan om resultatindikatorer, som kommer att användas för att övervaka efterlevnaden av direktivet. Eftersom övervakningsuppgifter finns tillgängliga, och om det anses lämpligt, kommer kommissionen att bedöma en översyn av vissa av dess funktioner i genomförandeakten för rapporteringssystemet.

En utvärdering kommer att göras fem år efter genomförandet av direktivet, vilket kommer att göra det möjligt för kommissionen att se över resultaten av politiken med avseende på dess mål och de övergripande effekterna när det gäller att förbättra den enhetliga tillämpningen av armlängdsprincipen i hela EU och även minska dubbelbeskattning och dubbel utebliven beskattning.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås

Medlemsstaternas behöriga myndigheter (skattemyndigheter) kommer att ansvara för genomförandet av initiativet.

Efter antagandet av direktivet kommer kommissionen endast att delta i utarbetandet av reglerna genom genomförandeakter och kommer endast att agera vid överträdelser av direktivet.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Huvudinslagen i kontrollstrategin är följande:

Offentlig upphandling

Kontrollförfarandena för upphandling anges i budgetförordningen. Alla upphandlingsavtal upprättas efter det etablerade förfarandet för kontroll av kommissionens avdelningar för betalning, med beaktande av avtalsenliga skyldigheter och principerna om sund ekonomisk och allmän förvaltning. Bestämmelser om bedrägeribekämpning (kontroller, rapporter osv.) ingår i alla avtal som ingås mellan kommissionen och stödmottagarna. Detaljerade kravspecifikationer utformas och utgör basen för varje enskilt avtal. Godkännandeprocessen följer strikt GD Skatter och tullars TEMPO-metod: De förväntade resultaten granskas, ändras vid behov och godkänns (eller avvisas) slutligen uttryckligen. För att en faktura ska betalas krävs ett ”godkännandebrev”.

Tekniska kontroller vid upphandling

GD Skatter och tullar utför kontroller av de resultat som ska levereras och övervakar de verksamheter och tjänster som utförs av uppdragstagarna. GD Skatter och tullar utför även regelbundet kvalitets- och säkerhetsrevisioner rörande uppdragstagarna. Vid kvalitetsrevisioner kontrolleras huruvida uppdragstagarnas faktiska processer överensstämmer med de regler och förfaranden som angetts i deras kvalitetsplaner. Vid säkerhetsrevisioner granskas de specifika processerna, förfarandena och systemen.

Utöver ovan nämnda kontroller utför GD Skatter och tullar traditionella budgetkontroller:

Förhandskontroll av åtaganden

Alla åtaganden av GD Skatter och tullar kontrolleras av chefen för enheten Personal och ekonomi. Följaktligen täcks 100 % av de belopp som det har gjorts åtaganden för av en förhandskontroll. Detta förfarande medför en hög grad av säkerhet i fråga om transaktionernas laglighet och korrekthet.

Förhandskontroll av betalningar

100 % av betalningarna är förhandskontrollerade. Minst en betalning (från alla utgiftskategorier) per vecka väljs ut slumpmässigt för ytterligare förhandskontroll, som utförs av chefen för enheten Personal och ekonomi. För denna aktivitet finns inget resultatmål angående täckningsgraden, eftersom syftet med kontrollen är att granska betalningar ”slumpmässigt” för att kontrollera att de förberetts enligt kraven. De återstående betalningarna behandlas på daglig basis enligt de gällande reglerna.

Förklaringar av den vidaredelegerade utanordnaren

Samtliga vidaredelegerade utanordnare undertecknar förklaringar till stöd för den årliga verksamhetsrapporten för det berörda året. Dessa förklaringar täcker verksamheterna inom programmet. Vidaredelegerade utanordnare förklarar att de

verksamheter som har samband med genomförandet av budgeten har utförts enligt principerna om sund ekonomisk förvaltning, att införda förvaltnings- och kontrollsystem har medfört en tillräcklig grad av säkerhet rörande transaktionernas laglighet och korrekthet, att de risker som är knutna till dessa verksamheter har identifierats och rapporterats korrekt och att motverkande åtgärder har genomförts.

- 2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Genom dessa kontroller får GD Skatter och tullar en tillräcklig grad av säkerhet rörande utgifternas kvalitet och korrekthet och minskar risken för att reglerna inte efterlevs. De ovan nämnda kontrollstrategiåtgärderna minskar de potentiella riskerna under målet på 2 % och når ut till alla mottagare. Eventuella åtgärder för ytterligare riskreducering skulle medföra oproportionellt höga kostnader och övervägs således inte. De övergripande kostnader som rör genomförandet av ovan nämnda kontrollstrategi – för alla utgifter inom ramen för Fiscalis-programmet – är begränsade till 1,6 % av de totala utbetalningarna. Proportionen förväntas förbli densamma för detta initiativ. Programmets kontrollstrategi bedöms vara effektiv för sitt syfte att begränsa risken för bristande regelefterlevnad till praktiskt taget noll och står i proportion till relaterade risker.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategi för bedrägeribekämpning.

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) får utföra utredningar, inbegripet kontroller på plats och inspektioner i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/964, i syfte att fastställa om det i samband med ett avtal eller beslut om bidrag eller avtal som finansieras enligt den här förordningen, har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens finansiella intressen.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgifter	Bidrag			
	Nummer 03 04 0100	Diff./Icke-diff. ⁴²	från Efta-länder ⁴³	från kandidatländer och potentiella kandidatländer ⁴⁴	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	Förbättring av skattesystemens funktionssätt	Differentierade	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av utgift	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff.	från Efta-länder	från kandidatländer och potentiella kandidatländer	från andra tredjeländer	övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål
	[XX.YY.YY.YY]	Differentierade	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁴² Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴³ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁴ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Förslagets beräknade budgetkonsekvenser på anslagen

3.2.1. Sammanfattning av beräknad inverkan på driftanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Nummer	03 04 0100
---	--------	------------

GD: TAXUD			År 2025 ⁴⁵	År 2026	År 2027	År	År	År	TOTALT
○ Driftanslag									
Budgetrubrik ⁴⁶	Åtaganden	(1a)	0,065	0,065	0,065				0,195
	Betalningar	(2 a)	0,065	0,065	0,065				0,195
Budgetrubrik	Åtaganden	(1b)							
	Betalningar	(2b)							
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program ⁴⁷									
Budgetrubrik		(3)							
TOTALA anslag för GD TAXUD	Åtaganden	=1a+1b+3	0,065	0,065	0,065				0,195
	Betalningar	=2a+2b	0,065	0,065	0,065				0,195

⁴⁵ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

⁴⁶ Enligt den officiella kontoplanen.

⁴⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

		+3							
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--

○ TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
○ TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program			(6)						
TOTALA anslag för RUBRIK <....> i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	=4+ 6							
	Betalningar	=5+ 6							

Upprepa avsnittet ovan om flera rubriker avseende driftsanslag i budgetramen påverkas av förslaget eller initiativet:

○ TOTALA driftsanslag (alla rubriker avseende driftsanslag)	Åtaganden	(4)							
	Betalningar	(5)							
TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker)			(6)						
TOTALA anslag för RUBRIKERN 1–6 i den fleråriga budgetramen (Referensbelopp)	Åtaganden	=4+ 6							
	Betalningar	=5+ 6							

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	----------------------------------

Detta avsnitt ska fyllas i med hjälp av det datablad för budgetuppgifter av administrativ natur som först ska föras in i [bilagan till finansieringsöversikt för rättsakt](#) (bilaga 5 till kommissionens beslut om interna bestämmelser för genomförandet av kommissionens avsnitt av Europeiska unionens allmänna budget), vilken ska laddas upp i DECIDE som underlag för samråden mellan kommissionens avdelningar.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År 2025	År 2026	År 2027	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
GD TAXUD							
○ Personalresurser		1 026	1 026	1 026			3 078
○ Övriga administrativa utgifter		0,052	0,052	0,52			0,156
TOTALT för GD Skatter och tullar	Anslag	1 078	1 078	1 078			3 234

TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	1 078	1 078	1 078				
---	--	-------	-------	-------	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ⁴⁸	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	--	--------

⁴⁸

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt ”N” med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

TOTALA anslag för RUBRIKERN 1-7 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	1 143	1 143	1 143					3 429
	Betalningar	0,065	0,065	0,065					0,195

3.2.2. Beräknad output som finansieras med driftsanslag

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Ange mål och resultat ↓			År N		År N+1		År N+2		År N+3		För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	RESULTAT																	
	Typ ⁴⁹	Genomsnittliga kostnader	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Nej	Kostn.	Totalt antal	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁵⁰ ...																		
- Output																		
- Output																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2...																		
- Output																		
Delsumma för specifikt mål nr 2																		

⁴⁹ Resultat som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som finansierats, antal km vägar som byggts osv.).

⁵⁰ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: "Specifikt/specifika mål...".

TOTALT																
--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År 2025 ⁵¹	År 2026	År 2027	År	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)	TOTALT
--	--------------------------	------------	------------	----	---	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	1 026	1 026	1 026					3 078
Övriga administrativa utgifter	0,052	0,052	0,052					0,156
Delsumma för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	1 078	1 078	1 078					3 234

Utanför RUBRIK 7⁵² i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur								
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								

TOTALT	1 078	1 078	1 078					3 234
---------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av anslag inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵¹ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

⁵² Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	År 2025	År 2026	År 2027	År	År	År	Totalt
O Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	6	6	6				6
20 01 02 03 (vid delegationer)							
01 01 01 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 11 (direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
O Extern personal (i heltidsekvivalenter) ⁵³							
20 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
20 02 03 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 xx yy zz ⁵⁴	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
01 01 01 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
01 01 01 12 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	6	6	6				6

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet vilka redan har avdelats för förvaltningen av åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Förbereda möten och korrespondens med medlemsstaterna, utforma genomförandeakter, organisera möten med experter och delta i OECD:s möten. GD TAXUD har för närvarande inte de resurser som krävs och ytterligare heltidsekvivalenter skulle därför behöva läggas till i GD TAXUD:s framtida budget.
Extern personal	

⁵³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵⁴ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.4. Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen

Förslaget/initiativet:

- ☒ kan finansieras fullständigt genom omfördelningar inom den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen.

Förklara vilka omfördelningar som krävs, och ange berörda budgetrubriker och motsvarande belopp. Bifoga en Excel-tabell om det gäller en större omfördelning.

- ☐ kräver användning av den outnyttjade marginalen under den relevanta rubriken i den fleråriga budgetramen och/eller användning av särskilda instrument enligt definitionen i förordningen om den fleråriga budgetramen.

Beskriv vad som krävs, ange berörda rubriker och budgetrubriker, motsvarande belopp och de instrument som är föreslagna för användning.

- ☐ kräver en översyn av den fleråriga budgetramen.

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt de motsvarande beloppen.

3.2.5. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År N ⁵⁵	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

⁵⁵

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras. Ersätt "N" med det förväntade första genomförandeåret (till exempel 2021). Detsamma för påföljande år.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på andra inkomster
 - ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomst-del:	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ⁵⁶						
		År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa varaktigheten för inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

⁵⁶ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbörds-kostnader.